June 1998
червень 1998 р.

ПРОМІНЬ

Justice Doreen L. Sulyma appointed to Queen's Bench, Alberta

Роля жінки в сучасному суспільстві

Father's Day

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXVIII ЧЕРВЕНЬ Ч. 6
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено
Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щербюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII JUNE No.6
Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Обкладинка і формат - Данієл Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

Редакційна 1 Editorial
Жіночі Постаті 2 Women of Influence
Роля Жінки в сучасному суспільстві 4 The Role of Women
Членки СУК віддають свій час для Променя 9 Volunteers
Нашим батькам 10 To our Fathers
Світ потребує тебе 12 The World Needs You
Від наших читачів 13 From our readers
Вісті з Централі 14 News from the National Office
Нашим Дітям 15 For our Children
Із світу 16 Around the World
Громадська Хроніка 18 Community Events
Квіти Незабутнім 28 In Memoriams
Пресовий Фонд 33 Press Fund

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

Being part of the Promin team is a wonderful experience. As we research material for each new issue, I learn a great deal about our culture, history, and spirituality, and about the great men and women who influence our heritage and our lives. More importantly though, are the wonderful things I learn about each of you as we open your letters each month. Whether articles of interest, family histories, in memoriams, or notes of encouragement enclosed with a subscription, this is what brings it all to life. While the technical aspect of putting a magazine together can often become tedious and tiresome, knowing that so many of you take the time to write down your thoughts and share them with us makes all of the monotony disappear instantly. Your personal communication provides the ultimate inspiration. I am especially thrilled to know that the English portions of Promin are valuable to many of you, as indicated in this month's letters to the editor.

I would like to take this opportunity to personally thank each and every one of you who have written to us with your feedback, both positive and negative. We consider each comment carefully, and try to incorporate as many of your suggestions as we can into our work. Please, do keep them coming. I leave you this month with the Prayer of Saint Francis, which I keep up on my bulletin board, and glance at often for inspiration:

Lord,
Make me an instrument of thy peace.
Where there is hatred, let me sow love;
Where there is injury, pardon;
Where there is doubt, faith;
Where there is despair, hope;
Where there is darkness, light;
Where there is sadness, joy.
O divine Master, grant that I may not so much seek
To be consoled as to console,
To be understood as to understand,
To be loved as to love;
For it is in giving that we receive;
It is in pardoning that we are pardoned;
It is in dying [to self] that we are born to eternal life.

Оксана Арсенаult

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Місяць червень багатий на природню красу, на зелень, на квіти і на тепле обімаюче повітр'я, яке огріває наші душі і наші серця. Цей розквіт можна порівняти до розквіту життя, яке час від часу потребує відсвіженої сили, енергії і надії. Місяць червень це той час року коли ми припиняємо активну організаційну працю, щоб скористати з літнього сезону на заслужений відпочинок. Однак літний сезон також є важливим для різногороду відживлення і сприймання нового знання і нової методики для дальшого розвитку нашого особистого і організаційного життя. В цей час ми заохочуємо нашу молодь користатися з різних літніх курсів на оселях, в Інститутах або Колегії Св. Андреая. Літом також можна користуватися різними цікавими курсами для дорослих - для підвищення свого власного знання, професійного рівня, мистецького вглиблення або інші цікаві теми.

Місяць червень також важливий тим, що в Неділю Св. Тройці урочисто відзначуємо ЗЕЛЕНІ СВЯТА. Це свято є одним з дванадцятьох рокових важливих свят Української Православної Церкви, які описані у виданні СУК „Релігійні Свята Української Православної Церкви", праця Прот. д-ра Івана Стуса.

Сердечно вітаємо всіх батьків і дідусів з нагоди ДНЯ БАТЬКА, яке святкується в другу неділю цього місяця. В родині батько має, на рівні з матір'ю, велику відповідальність відносно виховання дітей і втримання родини на високому духовому і культурному рівні. Бажаємо їм кріпкого здоров'я і многих, многих літ.

Пропоную Вам чудовий вірш Андрія Малицького „ПРАВДА", який поміщений на 3-ій сторінці цього числа.

Орися Сушко

Жінки Посмами
Women of Influence

DOREEN L. SULYMA, Q.C.

(picture front cover)

On December 23, 1997, Doreen L. Sulyma Q.C. was appointed to the Queen's Bench of Alberta by the Honourable Anne McLellan, Minister of Justice.

Justice Sulyma is the daughter of Mary and the late John Sulyma of Edmonton, longtime members of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral.

Our new Justice, second generation Ukrainian Canadian, comes from a family of high academic achievers. Her prestigious career runs as follows:

Justice Sulyma completed her senior matriculation with Honours at Victoria Composite High School in Edmonton, Alberta in 1969. She went on to the University of Alberta, where she completed her Bachelor of Arts (With Distinction) in 1972. In 1975, she achieved her Bachelor of Laws (With Distinction), also from the University of Alberta.

Her academic awards include the following:

1975: Horace Harvey Gold Medal in Law, University of Alberta

1974: Administrative Law Award, University of Alberta

1974: Corporate and Commercial Law Award, University of Alberta

1973: Costigan Award in Torts, University of Alberta

1973: President's Scholarship in Law, University of Alberta

In June 1976, Justice Sulyma was admitted to the Law Society of Alberta as Barrister and Solicitor, and in 1990, she was appointed Queen's Counsel, Province of Alberta.

From 1989 to date, Justice Sulyma has been a partner with Sulyma Stewart. She held positions at Cummings, Andrews & Mackay from 1983 to 1989, at Wachowich & Company from 1981 to 1983, at Parlee, Irving, Henning, Mustard & Rodney from 1976 to 1981, and she articled to Mr. Justice Howard Irving, then of Parlee, Irving, Henning, Mustard & Rodney from 1975.

Her professional and academic appointments include:

- Sessional Professor, Faculty of Law, University of Alberta (Advocacy) - 1993 to present
- Design of Law Society of Alberta Bar Admission Course - Advocacy, published 1993
- Universities Coordinating Council Professional Examination Board in Law - 1990 to present
- Civil Practice Steering Committee on Rules of Court, consisting of representatives of the Bench, Bar and Law Reform Institute of Alberta (Law Society Representative) - 1990 to 1995
- Law Society of Alberta Benchers Civil Practice Advisory Committee - 1990 to 1995
- Law Society of Alberta Mentor Program, Civil Litigation - 1993 to present
- Canadian Bar Association (Alberta Branch) Task Force on No Fault Insurance - 1994
- Very Long Trial Committee, Joint Committee of Court of Queen's Bench of Alberta and Law Society of Alberta - 1993 to 1994

Justice Sulyma has made significant contributions to professional development and legal education. She made the following contributions to the Legal Education Society of Alberta Panels:

1995: Co-chair of the 28th Annual Banff Refresher Course on Civil Litigation

1993: Personal Injury Update

1991: Intensive Trial Advocacy

1989: Effective Use of Rules of Court

1987: Examination for Discovery

She also made the following contributions to the Canadian Bar Association Panels:

1996: Medical Negligence Issues in an Evolving Health Care System

1994: Barristers Panel

1990: Discoveries from A to Z

1989: Medical Records and Reports

Canadian Institute Panel:

1995: Accident Reconstruction

Since 1993, Justice Sulyma continues to be the Chairman of the Ethics Committee, Alberta Hospital, Edmonton. Also since 1993, she continues to sit on the Executives of the Women's Legal Education Action Fund (LEAF, Edmonton branch) and of the Committee to Combat Violence Against Women and Children. From 1989 to 1992, Justice Sulyma sat on the Executive of the Edmonton Medical-Legal Association, and from 1989 to 1990, she was on the Executive of the Alberta Civil Trial Lawyers Association. She was the Class Leader, Law Campaign 75, University of Alberta. She belongs to the Ukrainian Shumka Dancers Alumni Association and is a member of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral in Edmonton.

Justice Sulyma was married to the late S. Fraser Goddard, Q.C. in 1983. She has two children, Orysia Mary Sulyma Goddard, now age 12, and Anastasia Francis Goddard, age 8. She also has three step-children of Fraser Goddard's.

She is now married to Dr. Gordon Mowat and has a step-daughter, Zoe Mowat, age 12.

Submitted by Nellie Seniw, Edmonton AB

ПРАВДА

Андрій Малицький

Мене навчала мати, ще колись:
- Як виростеш, моя мала дитино,
Ти мудрим будь і мужнім будь в житті -
Скупі два слова. Нелегкі два слова.
У мудрості свої закони є:
І цвіт, і злет, і несходимі пущі.
Пізнай краплину і течіння зір,
Зерно, і камінь, і могутній всесвіт,
А правда лиш одна - вона колюча,
Гірка й жорстока. І завжди в біді.
Тож мужнім будь - оборони її,
Карай себе і серце рви на частки,
Збивай коліна в кров,
Упавши - встань,
І знов іди, і знов шукай її.
Як проклянуть лукаві -
проклянися!
Як одречуться друзі -
що ж, даремно,
Залишать рідні одного -
хай так!
Як треба вмерти - тілом ляж за неї,
Ох, не легкі два слова,
Нелегкі!

Пропам'ятні дні в історії Українського Народу
ЧЕРВЕНЬ

(із Рідної Ниви УПЦК)

4	1775	Зруйнування москалями Нової Січі
7	1843	Помер поет Маркіян Шашкевич
9	1843	Помер драматург І. Тобілевич
11	1931	Помер історик і ідеолог гетьманства Вячеслав Липинський
11	1993	Помер Патріярх Київський Мстислав (Скрипник)
16	1849	Народилася письменниця Олена Пчілка
18	1709	Зруйнування Чортомлицької Січі
20	1895	Помер український вчений Михайло Драгоманов
22	1929	Помер український діяч Євген Чикаленко
28	1996	Прийняття нової конституції Української Держави
29	1918	Помер український вчений Федір Вовк

РОЛЯ ЖІНКИ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ - ТЕОЛОГІЧНА ПЕРСПЕКТИВА

о. Ярослав Боцюра, Оттава, Онт.

Ця цінна доповідь була виголошена на Симпозіум Східньої Екзекутиви СУК в травні, 1997 р.

ВВЕДЕННЯ

Недалеко Оттави є старечий дім, котрого мені треба назвати прикладом сучасного модерного суспільства. Сльози перепливають кожного разу, коли подумаю про ті стіни того старечого дому, котрі стали вже нечутливими на звуки людьского плачу і ридання. Ті стіни, хоч ще нові, стали стінами осамітненими як ті люди, котрі на кінець свого земного життя стали людьми осамітненими. Здалека цей дім виглядає досить модерним, в котрому ми думали б проходить спокійне життя. Одначе реалія життя того дому перемагає кожну драматургію, кожне відчуття людськоі емоції. Зараз при фронтових дверях того дому, кожен хто входить в цей дім зустрічається з криком очей десятьох людей, котрі чекають кого-небудь, хто б сказав хоч одне слово до них. Ті очі, котрі перейшли так багато, тепер переходять через те останнє терпіння, через те терпіння найбільше болюче і найбільше проколоте людською невдячністю.

В тих то обставинах мені приходиться відвідувати одну жінку, котроі лише ікони на стіні її кімнати з фотографіями її дітей відзеркалюють її загасле минуле життя, її материнську долю, котроі не можна збагнути ні одним словом нашої мови. Будучи жінкою відданою для своїх дітей та Церкві їй приходиться кінчати цей земний шлях своєї мандрівки в повній самоті, де і мова стає перешкодою в спілкуванню з другими. Це самітність, котра сама прицвяховує її до того хреста людської несправедливости та байдужости. Будучи в неї з наступною візитою мені прийшлося дізнати, що вона чекає свого сина, котрий має її справити день народження. Так скоро як почув від неї ті слова так скоро мені можна було побачити її лице повне радости. Це радість, котра ніколи не гине, ніколи не кінчається. Так дового як ми говорили про цей день народження та про її сина, так довго можна було вічути від неї нову хвилю радости, нову людину, котра вертається до життя. Одначе кінець цієї історії відзеркалює лише те, чого реалією стало її життя. Кінець цієї історії, будучи досить нещасливим буде і кінцем нашої доповіді, котра несе певний висновок для всіх нас в тій модерній цивілізації.

Чим пояснити долю цієї жінки та долю других жінок покинутих та забутих через всіх тих, котрі були життям для всіх них? Це питання як і багато других стали основними в нашій аналізі сучасного суспільства, котрого жінка стала основним джерелом її життя. Доля цієї жінки в тому старечому домі відзеркалює сучасну долю нашого модерного життя, а що більше вона відзеркалює долю сучасної жінки, котра будучи творцем того земного життя бориться за свою ідентичність.

I. РЕАЛІЯ ЖИТТЯ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Один з визначних сучасних православних теологів Павло Євдокімов заявив в своїй праці на тему таїнства любови й супружества, що найбільшою мукою для людини є бути осамітненим. Людина будучи створена Богом жити в родині людей не може стерпіти того, що її не створене - ізоляції. Питання осамітнення є питанням актуальним, котре пов'язане з питанням модерного індивідуалізму.

Один з сучасних теологів визволення (Liberal Theology) Джозе Комблін міцно обвиниувачує західнє суспільство про створення ідеології індивідуалізму, котра зосереджується на життю одиниці. За його інтерпретацією західня цивілізація приближається до цілковитого знищення традиційної форми суспільства. В західньому суспільстві твориться ідеологія егоїзму, котра стала принциповим джерелом розбиття традиційної форми родиного життя. Наслідком створення ідеології індивідуалізму, чи як це було згадане скоріше „ідеології егоїзму" стає затвердженням права особистости людини - індивідуалізму, котре відкидає суспільство з родиною як форми суспільного життя. В тому процесі твориться порожнеча, котру ми називаємо осамітненням або індивідуалізмом.

Наголоси на право перед обов'язком в суспільстві, згідно з Др. Ґерард Касей of University College, Dublin, є модерним феноменом, котрий веде це суспільство до упадку. З цієї причини в світі бачимо досить

небезпечну течію загального розбиття родини в суспільстві. Вже тепер для прикладу в столиці Швеції - Штокгольм, в країні одного з найвищих рівнів життя в модерному світі, дві третіх всіх жителів того міста провадить самітне життя. Це провадить до трагічного заключення місця народження дитини в тому суспільстві, де майже 60% всіх дітей народжуються не в рамках родини. Висновки того можуть мати свій негативний наслідок на будуче розуміння суспільства та людини в тій країні.

Проблема індивідуалізму, як один з основних причин упадку традиційної форми життя людини має також і другі трагічні консеквенції згадане Празькою конференцією, котра обговорювала питання родини в днях від 19-22 березня 1997-го року. Для прикладу в З'єднаних Штатах Америки де достерегається ріст розбуття супружеств, 36% всіх дітей виховується без їхнього біологічного батька. В Росії майже 50% супружеств кінчається розводом. Це також має свій негативний наслідок на аборти в цій країні, де в 1993 році було офіційно зареєстрованих поверх 3.2 мілійонів абортів, що в дійсности може бути багато більше. Україна в контексті абортів не має кращого рекорду. Згідно з неофіційними даними в 1994 році в Україні було перевдених поверх 800,000 тисяч абортів, що ставляє нашу державу на одне з перших місць в світі під оглядом вбивства дітей в утробі матерей. Ця трагічна статистика лише наголошує на складність проблеми модерного життя нашої сучасної цивілізації. З цієї причини , один з сучасних православних теологів, котрий представляє жіночу сторону православної модерної теології Елізабетг Бегр-Сігел, наголошує на визволення нашого суспільства з цієї течії індивідуалізму, або як вона це представляє - течії гуманізму. Визволення сучасної людини з цієї гідности, котру вона втрачає кожним разом вона живе ідеологією індивідуалізму.

Питання цієї модерної течії індивідуалізму має свої коріння в тому, що Олівіер Клемент, сучасний православний теолог називає „...упадок християнської ідеології в сучасному суспільстві". Для модерної атеістичної людини наш милосердний Бог не є вже більше Богом чи Владикою Світу. Бог в поняттю модерної людини вихованої без Бого є „розп'ятою любов'ю". За цією аналізою християнська ідеологія, котра була зразком життя для цілих поколінь, стала для сучасного покоління одною з багатьох теорій по відношенню до життя. З цієї причини і самого Бога вивчається сьогодні по університатах Америки та Европи як теорія, що виявляє наше суспільсто як суспільство атеїстичне. Тому тут можна говорити про певного роду духовну порожнечу, котра стала характерною для сучасного модерного життя. В словах одного з найкращих православних літургістів Александра Шмеманна життя світу характеризується сьогодні глибокою моральною та духовою кризою. Ця духовна криза має свої консеквенції в майже всіх проявах людського життя. Вона також і має свій негативний наслідок на питання, котре для цілого суспільства має фундаментальне значення, а саме на питання, котре цілого суспільства має фундаментальне значення, а саме на питання місця жінки в тому модерному суспільстві.

В течії сучасного індивідуалізму, або модерного гуманізму, питання ролі жінки, як питання на часі, розглядяється з перспективи двох протилежних ідеологій. З одного боку ролю жінки розглядається з точки зору історичного підпорядкування жінки до ролі слухняности, або ролі служіння. Мається тут на увазі західню теологію Схоластики, котра характеризувала західній католицький підхід до жінки в суспільстві та в Церкві. Жінка в цій перспективі залишається під-порядкованню чоловікові, де роля жінки починається та кінчається в служінню. В тій перспективі нам треба наголошувати це згадуване скоріше осамітнення, на цей аспект життя людини, котрий в дійсності не є ні аспектом церковним ні аспектом гідного життя людини. Протиріччям такого підходу до ролі жінки в теперішньому суспільстві стає сучасний рух фемінізму, котрого ціллю є наголошування на ролю жінки в перспективні незалежности від чоловіка. В цій перспективі наголос цієї ідеології є в дійсності не тільки на визволення жінки з того історичного підпорядкування жінки чоловікові, але тут можна побачити спробу створення нової ідеології протесту до історичної ролі жінки в суспільстві. Ці дві модерні течії проявляють порожнечу духового життя людства, котре виринає з нашого підходу до того питання.

Згідно з тезою професора Фреіда Гаддад світ, в котрому бачимо домінацію чоловіка над жінкою та де роля жінки була спроваджена до маргінесу, є світом без Бога. Таке представлення справи, в аналізі Фріеда Гддад, основане на заложенню, що в домінації чоловіка над жінкою світ позбавлений є дівства Богородиці та там немає місця на втілення Бога. В перспективі феміністичного руху ця теза спроваджується до ідеології визволення, що стало

ідеологією де роля Бога була зведена до кінцевого духового маргінесу. Теза представлена через Фріеда Гаддад в дійсности представляє те що називається патріярхальною формою життя родини. З цієї причини правильним видається ствердження одної римокатолицької монахині, де вона говорить: „Церква є паріярхальним суспільством винайденим через мужчин, зорганізованим через них та для них". Домінація мужчини в патріярхальній формі родинного життя в нічому не пригадує того що наголошує Православна Церква: гідности та рівноуправління. Одначе прямуючи дорогою історичного аналізу ми побачимо вже від самих початків пониження жінки в майже всіх ділянках людського життя.

II. РОЛЯ ЖІНКИ В ІСТОРІЯ ЛЮДСТВА

Вже в ранній грецькій філософії Платона та Аристотеля, говориться про жінку як про істоту менше чоловіка позбавленною перфектности. Таке предствлення буття жінки в ранній філософії має свій вплив на теологію Західньої Церкви з її основними представниками: блаженним Августином та Томою з Аквіну. Для тих двох представників Західньої Католицької Церкви, на котрих основана вся західня католицька телогія, роля жінки спроваджується до органу репродукції, або як це було сказане через Павла Євдокімова, до „постійної репродукції утроби". Що є також досить цікавим тут підкреслити це вплив раннього Юдаїзму на ранню філософію та на західню теологію блаженного Августина та Тому з Аквіну. Згідно з обрядом еврейського очищення матері після породу вісімнадцяте благословення того обряду звучить: „Благословенний ти Господи Боже, що не створив Ти мене жінкою". З цієї причини, консеквенцією лише видається теологія Західньої Схоластики, котра ідучи слідами блаженного Августина й Тому з Аквіну та філософії ранньої грецької філософії, наголошує що цілковите підпорядкування жінки в всіх рамках суспільного життя. Що гірше, жінка в творах більше модерної філософії XVIII - XIX століття ставиться десь поміж чоловіком а звіриною, що в дійсности виявляє цікловитий упадок не тільки християнської філософії, але і упадок всієї гідности людини Західньої Європи. Спробу визволення Західньої телогії та філософії з так понижуючого становища супроти жінки перевела шойно в XVI століттю західня Реформація, котра дала початок для сьогоднішної феміністичної теології. Тому то і до сьогодні в Західній Церкві можна бачити вплив цієї негативної теології Схоластики та її головних представників на частинно східню теологію обвінувачується за односторонність та вийнятковість.

III. РОЛЯ ЖІНКИ В ТЕОЛОГІЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Значення жінки в Православній Церкві не можна приписати ні до західньої схоластичної теології блаженного Августина і Томи з Аквіну ні до ранньої філософії Платона чи Аристотеля. Вона також не є теологією сучасного фемністичного руху. Православна Церква бачить жінку як ту, в котрій все людство знайшло своє звернення й достойність. Богородиця Діва стала тим самим вершком цієї людької гідности, котру перший з основоположників православного монашества Євграгій називав „матірю всієї правди". Таке становище Православної Церкви до жінки виринає з того, що кожна людина, без огляду на її фізологічне розріжнення є створеною на образ і подобу Пресвятої Тройці. З цієї це причини Святий Клеменітій Александрийський назвав все людство найвищим та найгарнішим Божим творінням. Найкращим того доказом є таїнство шлюбу, де краса двох статей благословляється одним Божим благословенням. Тому в Православній Церкві немає місця на жодне підпорядкування чи меншовартість. Двоє людей, котрі стають перед Богом рівними прямують до того, до чого прямує все наше людство - спасіння. Через це Православна Церква ніколи не розділяла завдання жінки від завдання чоловіка. Завдання лишається те саме, хоч підхід до того завдання лишається вже відміний. Таке ставлення ролі жінки в навчанню Церкви можна знайти в багатьох творах Отців Церкви. Для прикладу Св. Максим Ісповидник (А.Д. 580-662) постійно в своїх творах наголошує на рівність жінки і чоловіка в Божому пляні спасіння роду людського. Цей сам наголос можемо знайти і у Св. Василія Великого, Св. Григорія Ниського та других Отців Церкви. Що більше цікавого, для де-котрих Отців Церкви це власно жінки-монахині стали тими взірцями духового та монашого життя. Тому то в книзі, котра зветься „Gerntikon" або „Sayings of the Desert Fathers" серед 127 духовних отців знаходяться 3 духовних матерей т їхні духовні поради для монахів та монахинь. В дванадцятому століттю монах Ісая зібрав в книгу, котра зветься „Materikon" духовні поради жінок монахинь, та від того то часу книга та стала разом з книгою „Peterikon„ основним джерелом монашого життя. Через те в Православній Церкві роля жінки в нічому менша від чоловіка, а що більше вона стала цією основою на котрій ми

можемо будувати будуче нашої Церкви. Тому то в документі виданим через Царгородський Патріярхат зараз після конференції на тему місця жінки в Православній Церкві говориться про жінку як ту, котра будучи рівною гідности чоловікові має те саме завдання в пляні Божої економії спасіння. З огляду на це вона покликана Церквою до відтворення того, що нам було дане Богом в раю-святости життя.

IV. ПОКЛИКАННЯ ЖІНКИ ДО МАТЕРИНСТВА

Стати основою для Церкви це також повязується з зрозумінням самого обов'язку та завдання, котре покладається на кожного з нас. Тема ця пов'язана з темою покликання кожної людини до того, до чого створив її Бог. Основою тезою покликання це завершення нашого людства Божим життям. Людство було покликане Богом стати через благодать Богом. Це означає жити повнотою життям, необмеженим ні простором ні часом. В другому розумінню це сходиться з творінням Божого храму, де кожен з нас має бути священиком свого життя. Ми як людство покликані постійно освячувати наше життя, бути в процесі обоження, стати іконою та подобою Бога (Книга Буття 1:26). Це також означає стати святими та стати перфектними як Бог наш Небесний (Мт. 5:48). Людство покликане Богом освячувати все те, що навколо неї. Це є загальне покликання людства стати священиком того світу. Згадуваний вже скоріше православний теолог Олівер Клемент стверджує в своїй праці, що людство покликане сприйняти в собі та зрозуміти своєю інтелегенцією й любовю цілий світ щоби принести цілий світ назад освіченим та переміненим до Бога. Тому те покликання завжди починається від середини людини, від її серця. Другими словами, це є заклик, перше за все, до свого буття. Покликання, це заклик людині віднайти свою ідентичність в тому, до чого вона покликана Богом: в дарах Духа Святого. За словами Ґеннадіос Лімоуріс: „Багато є дарів, але один Дух; багато також служінь, але один лише Господь; і багато є ріжних праць, але цей сам Господь, котрий підкріплює ці всі дари в кожній людині." Ці слова в повні представляють православне розуміння покликання, котре не обмежене ні клясою людей, фізіологічним розріжненням, едукацією чи віком. Тому кожен дар Духа Святого кожної людини є неоціненим скарбом та його не можна заступити чимсь другим. Це означає, що на рівні громади: чи то господар парафії, чи голова громади, чи то членки Союзу Українок Канади підтримуючи життя громади своєю невстанною працею чи особа котра вишиває ризи, чи то член хору чи проста людина котра спомагає парафію, всі вони виконують це, в чому вони себе почувають найкраще. Тому в Церкві всі функції та всі професії, цебто Дари Духа Святого, вважаються важливими. виконуючи ті всі функції - цебто Дару Духа Святого, в котрих знаходимо свою ідентичність, ми виконуємо волю Божу та через те будь яке покликання чи професія, котре виконується цілим своїм буттям, стає святістю людини. Через звершування волі Божої, ми перетворуємо самих себе та все навколо себе в те, чим його сотворив Бог. В тому розумінню покликання є процесом повернення людини через професію чи другу функцію до цієї оригінальної ікони людини, створеної самим Богом. Цей процес ніколи не є зверненим лише до одиниці, але він завжди звернений до цілого світу. Таким то важливим видається знайдення в самому собі цього дару, котрого кожна людина має та котрим може стати дорогою її обоження.

Серед дарів Духа Святого один має досить особливе значення, котрим обдаровані всі жінки. Це покликання, котре зветься материнство, на котрому базоване все наше родинне та суспільне життя. Покликання до материнства проявляється не через слово чи дефініцію, але через саме буття. Таке велике значення жінки та материнства веде Олівіер Клемента до заключення, що це власно в життю жінки все людство знаходить своє найвище покликання. Таке заключення основане на творах визначного Отця Церкви Ніколая Кавасіласа, котрий заявив, що Бог сотворив людство, щоби знайти материнство. Дар материнства для жінки є одиноким і святим даром свого роду, до котрого вже від самих початків Православна Церква відноситься з великою чест'ю та молитвою. Жінка для суспільства є тою, що дарує життя як і тою, котра є джерелом життя. Цей дар та покликання жінки до материнства ставляє жінки на дорогу неоціненого для людства самовіддання та виховання всіх поколінь людства. Таке материнство в пояснені Православної Церкви ніколи не є обмежене до одної, кількох чи групи людей. Правдиве материнство жінки завжди обіймає всіх людей навколо неї, приносячи для віх їх материнську любов, провід, пошану та все те, чого ми так потребуємо в теперішньому світі. Таке предствлення материнства Православною Церквою має на цілі виховання як також пошана до других людей стають лише продовженням того, чого

суспільство отримало від материнства. Оскільки б наше теперішне суспільство прямувало цією дорогою, тоді б ті всі проблеми згадані на самому початку не мали б такого трагічного заключення. Дар материнства жінки завжди має на цілі будуче людства та його добро. Материнство жінки завжди спрямоване проти індивідуалізмові, проти цієї теперішньої філософії, котра зосереджується лише на самому собі. Тому з цієї причини відтворення цього православного розуміння жінки та її материнства в нашому суспільстві набирає особливого значення. В світі, в котрому ця містерія материнства була стала замінена на карієру, та на політичний та академічний аванс, саме материнство в тому ж то суспільстві стало обдертим а і в кінці знищиним самою людиною. Материнство вже не є покликанням для теперішньої жінки, воно стало для модерної жінки тягарем. Імена: Рахіль, Сара, Ребека, Анна, Марія та другі, котрі в Православній Церквій представляють зразки сутті материнства стали іменами архаїзму, іменами та зразками забутими та немодерними. Через те і сама суть стала зведена до питання еротики. Жіноча любов, котра для Павла Євдокімова стала найбільшою тайною, для теперішнього суспільства вона стала символом минулого часу, за котрою лише діти розбитих родин та малих немовлять тужать ридаючи в сльозах.

V. ЗАКЛЮЧЕННЯ

Світ тужить за тим, що через століття було основою родинного та суспільного життя: даром живої матері, котрої суть і до сьогодні заховалася в нашій Православній Церкві. Відтворення того правдивого материнства жінки це також відтворення того, що було втрачене через неправільну схоластичну філософію західнього світу та через модерну технологію нашої цивілізації. Це завдання всіх тих, котрим залежить на продовженню гідности людського життя та на піднесенню самої основи людства. Завдання це основне в першій черзі на сучасній жінці. Тому роля сучасної жінки та її завдання в тому суспільстві стають тим джерелом життя, до котрого прямують очі всього людства. З цієї це причини завдань перед сучасною жінкою багато, та не місце тут про всіх них говорити. Для нас основними видаються три такі завдання, до котрих покликані всі наші жінки.

Першим завданням стає перед сучасною жінкою відтворити цю правдиву ікону жінки та матері, котра знаходиться в Православній Церкві. Це ікона, котра бере свій зразок в Пресвятій Богородиці. Беручи під увагу обставини нашого життя та складні проблеми нашого суспільства це не буде ніколи легким. Одначе це завдання стає ключовим для розвязання проблеми розбитих родин, абортів, сучасного індивідуалізму, котрий нищить всі залишки суспільного життя. Відтворення правдивої ікони жінки та материнства це також відтворення духового життя людини. Ці два елементи ніколи не можна розглядати окремо, тому що один є доповненням другого. Повернення цієї правдивої ролі для жінки означає також і відновлення святости життя так дишевого для теперішнього суспільства. Хоч завдання це велике й тяжке, воно можливе. Це завдання можливе так довго, як довго буде існувала правдива любов і віра в того, що дав нам життя: Бога. Приклад жінок України тут найкращим доказом. Довгі літа комуністичного переслідування в нічому не знищили цієї віри жінки, котра стала джерелом духового відродження в Україні. На основі цієї картини з України нам можливо бачити жінку в ролі апостольства, на основі котрій можна будувати всі другі основи життя.

Другим важливим завданням це едукація самих жінок та всього суспільства. З цієї причини правильним видається кінцеве ствердження конференції на тему жінки в Православній Церкві організованої через Царгородський Патріярхат, що криза в едукації є кризою в свідомости та святости материнства. Багато вже робиться в тій ділянці. На основі стати стики International Association of Schools of Social Work майже 90% всіх абсольвентів тих шкіл в світ це жінки. Це означає певне оживлення жінками суцільними проблемами людства. Одначе воно має бути зверненим до всіх ділянок нашого життя. Через таке ставлення жінки до едукації, можна буде побачити в світ визволення жінки з цієї теорії меншовартости та підпорядкування. Едукація також має на цілі представлення цієї правдивої ролі жінки, котра захована в серці кожної матері. Едукація жінок має на цілі також визволення феміністичної теології з небезпечних течій цієї філософії, котрі ведуть сучасне материнство в стадії знищення.

Це друге завдання веде нас до того третього, котре основане на тих двох перших. Важливим є те, щоб жінки брали участь в всіх ділянках людського життя. Ця країна того

....докінчення на сторінці 22

ЧЛЕНКИ СУК ВІДДАЮТЬ СВІЙ ЧАС ДЛЯ ПРОМЕНЯ

Центральна Управа Союзу Українок Канади і Редакція Променя вдячна відділові ім. Кн. Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонто за їх ініціятиву допомогати у вислані журналу на протязі останніх 6 місяців. З окрема дякуємо Дарусі Москалюк-Руткай за нагляд цей процес. Рівнож дякуємо членкам відділу ім. Софії Русової при Соборі Св. Димитрія в Етовіко, що долучилися до цієї праці. Також дякуємо членкам Редакції журналу, що допомогали. Галина Райчиба повідомляла добровольців коли було потрібно сходитися.

Редактор/Адміністратор Оксана Арсено заводить в компютерну систему різні зміни ак адреса, дата відновленої передплати, нові передплати, тощо які одержуються від читачів на протязі місяця. З того друкує наліпки для висилання наступного числа журналу. Властиво членки накладали ці наліпки на журнал і розділювали журнали згідно з географічними потребами Canada Post. Отож в приємній атмосфері раз на місяць членки зходилися на пів дня і при цікавій розмові або навіть і при жартах виконували цю добровільну працю. Коли все було готове Даруся Москалюк-Руткай, виповнила потрібні анкети та доставила журнали на Почту. Знимки, на цій сторінці свідчать про цю добровільну працю наших членок, за що Центральна Управа СУК і Редакція Променя глибоко вдячні.

Членки які допомогали в цьому процесі: Ріма Дудник, Славка Панчук-Козенс, Анна Гавриш, Леся Галій, Ніна Козій, Варвара Кузик, Валя Лисенко, Галя Липка, Євгенія Мельничук, Анна Москалюк, Клавдія Микитюк, Анастасія Пасерб, Галина Райчиба, Даруся Москалюк-Руткай, Орися Сушко, Галя Щерблюк, Олександер Щерблюк і Катерина Шумейко.

Галя Щерблюк, Анна Гавриш, Катерина Шумейко

Валя Лисенко, Галя Липка, Орися Сушко, Даруся Москалюк-Руткай, Анна Москалюк, Галина Райчиба

Леся Галій, Галя Щерблюк

Даруся Москлалюк-Руткай, Славка Панчук -Козенс, Анастасія Пасерб

Даруся Москалюк-Руткай

To Our Fathers

Dear Editor,

Recently, I noticed that your magazine was asking for editorials for Mother's Day. Since I was too late with this theme, I was wondering if you would consider one for Father's Day. My subscription to your magazine is relatively new, and very enjoyable. Please consider my essay as a tribute to all Fathers who have taken the time to instruct their daughters in their spiritual and emotional well-being.

Most of us can recall happy times from our childhood. Times we were held close, hugged kissed and loved. What joy to see a parent's eyes light up when we came into a room. These are some of the memories that are stored away in my mind when I think of my dad and grandfather.

We lived on a little farm 3 miles south of Krydor, Saskatchewan during the 1950-60s. Life for a little girl was ideal. All kinds of pets, loving parents and grandparents, and sometimes visits from neighbours, friends and relatives — a wholesome environment for raising a child.

A big part of our lives were our weekly excursions to town on Sundays to go to worship. The Ukrainian Greek Orthodox Church was our spiritual home and I so enjoyed going. Looking back at it now, I probably would not have enjoyed it quite so much had not my Grandfather made it fun to go. He was a natural born evangelist, at least to me he was. Whenever I would complain that I never wanted to go to church because it was so long and I didn't want to stand for such a long time, he would tell me to concentrate on my singing,

because I would surely be missed if I didn't attend worship. As I grew older I recognized that my faith in Jesus was indeed enhanced by regular attendance at worship. What a wonderful legacy to leave your daughter and granddaughter, a love for our Lord and Savior Jesus Christ and His Church.

I once heard a story of a young girl who was very ashamed of her father. She was embarrassed to be seen with him because he had scarred hands. You see, he had burned them in a fire and the scars had not faded. The little girl became a big girl, and one day she chanced to ask her Dad about his scarred hands. "How did you come to have such scarred hands Dad?" she asked. "Once, there was a fire in our house, and I went in to rescue you. I saved you, but the scars will be with me forever." The girl started to cry when she realized that her Dad had received the scars trying to save her from dying. From that time on she told everyone she knew about how her father had saved her from dying in a fire.

This story is a good illustration of unconditional love. Love like this is what every father and daughter should experience. There are fewer and fewer fathers these days that deem it important to stay and look after their little girls and boys. And fewer yet that bring them to church and make it a happy experience for them. My Father showed me unconditional love — he was the one who hugged, kissed and loved me to pieces, he told me bedtime stories and played checkers with me. He made me feel special and gave me a good self-image. the one thing that money can't buy. Little did I know at that time how important all the attention was. It is only as well adjusted adults that we can see the value of a parent's devotion.

My father died in 1963, my grandfather in 1964. I was 13 years old at that time. Statistical evidence shows that if the father in a family attends worship regularly, chances are much greater (80%) that the children will also attend as they become adults. If only the mother attends, then chances of adult children attending worship decrease significantly (40%). Give me the child until he or she is seven, and I will give you the man. Is this

true? Good question. There are many things in our world to learn. It is a never-ending experience. The important thing here is to be grounded in our faith, loved unconditionally and taught more values by example. There were many, many positive things that I was taught as a child, but the most important were to know that I was worthy and that Jesus loved me. These two things I have benefited from the most. If you teach your child to love money, to be vain, to hate others, eventually we will all be losers. My parents and grandparents were not educated people, but they knew the value of a close relationship with our Savior. They knew that the value of passing this on to their children was of utmost importance.

Are fathers and grandfathers necessary for the raising of daughters? You bet!! Ask someone who has benefited immeasurably from this wonderful, Godly relationship.

Great is the power
of might and mind,
But only Love
Can make us Kind.
And all we are
Or hope to be
Is empty pride
and vanity...
if love is not
a part of all,
The Greatest Man
Is Very Small!

Yes,
Love is the language every heart speaks
And Love is the answer to all that man seeks.

H.S. Rice

"As for me and my house, we will serve the Lord." (Joshua 24:15)

May 1998 see more fathers and mothers bring their children to church.

- Submitted by
Rose Mauthe (Fedeyko)

MY DEAREST DAD on Father's Day

My dearest dad,
though you're not here,
The thought of you is always near.
Where, I oft' sit and reminisce
Of the excitement and the bliss
Of the one thousand and one things
My reminiscing of you brings!

For it seems but as yesterday
The times you spent with me in play.
When I only a toddler still
Awaited joys you would fulfill.
I rode your shoulders and your knee
And played the games
you played with me!

Then, came my school days, and I see
The two of us in A, B, C,
Then in spelling, then, the stars,
The jaunts we took on planet Mars!
Yes dad, you were a super guide,
One that shall ever hold my pride!

Then came the day
when I would leave,
A day we both would cry and grieve.
And in our parting you had said,
You'd come to bless me when I wed.
But soon, too soon
God had His way...
And I, but memories today.

Thus, to each daughter and each son...
Enjoy your dad today, have fun.
And place this grandest man of all
Upon your highest pedestal!
Give him the love due and the grace...
'Cause dad, no one
can take your place!

Peter Kuzyk
May 24, 1997

Life and Culture
Життя і Культура

СВІТ ПОТРЕБУЄ ТЕБЕ

Євген Онацький

Якби ти знала, як світ тебе потребує, ти б певно, ставилася інакше до свого життя. Ти б, певно, більше дорожила своїм часом і не витрачала його на марнощі. Ти б, певно, думала що хвилини, як допомогти тому світові, що так тебе потребує...

Але ти не знаєш, і я хочу допомогти тобі, щоб ти допомогла світові.

Світ знаходиться в стані глибокої тривоги й нервового напруження: щодня часописи приносять апокаліптичні відомості про загрозу знищення від атомової бомби, або від московського божевільного жадання опанувати світ.

Світ потребує твоєї співпраці, щоб повернути людей до розуму і не давати їм опанувати себе божевільним утопістам, які голосять про рай на землі, а творять із неї пекло.

Світ потребує твоєї віри. Проповідь земного раю зродила ілюзії і підірвала віру в Бога. Світ потребує твоєї віри, як протиліку на атеїзм і зневіру. Якщо ти дійсно віриш в Бога, виявляй свою віру з такою щирістю, яка б здатна була влити віру і в інших.

Світ потребує твоєї терпеливости. На кожному кроці вороги духового розвою світу -- створюють несамовиті речі, поширюють, наклепи, підривають довір'я до гідних людей, -- май терпеливість ту злобну працю повільно внешкодливлювати. З терпеливістю переможеш усякі труднощі і допоможеш світові вийти на шлях правди і спокійного розвою.

Світ потребує твоєї матеріяльної допомоги. Багато гарних проєктів залишаються невиконаними за браком матеріяльних засобів: давай їх від щирого серця, і матимеш радість задоволення виконаного доброго діла, і плекати меш тим у собі почуття власної гідности. Бог любить, хто щиро й великодушно дає.

Світ потребує твоєї доброї волі. Коли ти випромінюєш навкруги себе добру волю, вона витворює моральну атмосферу, сприятливу громадській співпраці. Гарні думки не пропадають безслідно, вони дають гарні наслідки. Як що ти думаєш гарно про інших, і інші думатимуть гарно про тебе. Мудрий -- не надмірний і не поверховий оптимізм -- велика сила в кожному суспільстві...

Світ потребує твого щастя. Справжнє щастя полягає в незатьмареній докорами сумління ясності духа, що випромінює на все оточення в приязних усмішках, в привітних словах, в дрібних послугах, в усіх тих дрібних маленьких речах, що складають щоденне життя і творять атмосферу, в якій -- якщо ти будеш щаслива -- всім буде легко дихатися.

Так, світ потребує тебе. І як би не почувала ти себе самітною, пам'ятай, що в світі, який тебе потребує, тільки черства, егоїстична людина може бути самітною: хиба ж може бути самітність там, де чуємо крик про поміч?

- подала Галина Мельник-Марко

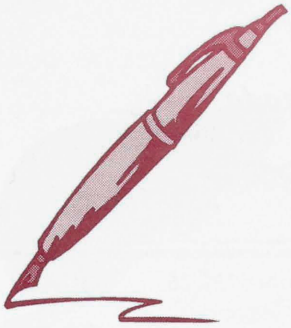

LETTERS TO THE EDITOR
ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Enclosed pleased find the Promin label in the name of Vera Derbawka. Mom has since passed away but our family will miss receiving the Promin in the mail so we enclose $20 for a subscription. Please see her label for our address. We are especially enjoying the neat covers and all the English sections.

Thank you.

Marlene Derbawka
Borden SK

Find enclosed a cheque to cover cost of gift subscription to my mom, Anne Achtymichuk, and to cover cost of extending my subscription.

Thank you again for placing my write-up of my mother-in-law, Dorothy Panchuk. My family has enjoyed Promin. Our son and daughter will be attending Ukrainian immersion in Edmonton and Saskatoon this summer, partly due to your efforts in Promin. The English has encouraged them to read the magazine. Now the Ukrainian is bugging them, so they want to know how to read Ukrainian also -- Great!!

Yvonne Panchuk
Sicamous BC

Enclosed is a cheque for $40 for my subscription of Promin for two years in advance. I am enjoying the new Promin and especially the English articles (I don't read Ukrainian very well).

Yours truly - God Bless,
Mrs. Jean Buga
Brandon MB

My daughter and I love reading the informative articles. God Bless all those involved in producing an excellent Ukrainian women's magazine. Continued success.

Sincerely,
Zenovia Sakowsky
Sherwood Park AB

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

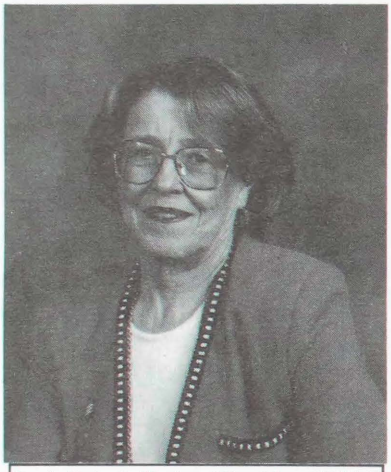

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Літо

Вже відділи прготовляються до літнього відпочинку, також діти зачинають думати про вакації. Час заохочувати дітей, наших СУМКівців, щоб учащали до наших оселів, а також на курси до наших інститутів і до нашої Колегії Св. Андрея.

Відділи повинні помагати в цій ділянці морально і фінансово. Заохочуйте нашу молодь взяти участь як директори, учителі, дорадниці або учні. Успіх цих курсів залежить від нас.

Була запрошена:

29 березня - на День Членства, відділу ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу. Централя гратилює тих членкинь котрі були вшановані - чи то за довголітню працю чи то як почесні членкині чи, як нові членкині. Всім бажаємо многих літ.

23 - 26 квітня - на Симпозіюм влаштований Комітетом Релігійно і Культурно-Освітнього Виховання при Українській Православній Церкві в Канаді. Гасло нарад - <Будуємо можливості рости в Христі>. Конференція була дуже добре заплянована, цікава і учасни ки багато дискутували і плянували. Добр. Ю. Лучак і я були учасниками від СУК. Щира подяка д-рові Єринюкові за запрошення.

25 квітня - мала нагоду познайомитися з головами і представниками відділів в Едмонтоні. Подяка пров. голові СУК, пані О. Гоголь що це зарядила.

Our Conferences

August 20 - 23

National CYMK Retreat at Camp Veselka, Gimli, Manitoba

August 20 - 23

National CYC along with CYK, TYC and CYMK is planning a Conference in Winnipeg at St. Andrew's College. More information will be forthcoming when the conference agenda is finalized.

September 25 - 26

Manitoba Provincial CYC Conference in Winnipeg, Manitoba

October 16 - 17

Alberta Provincial CYC Conference in Edmonton, Alberta

October 23 - 25

Eastern Canada CYC Conference in Ottawa, Ontario

Reminder

Thank you to all the branches who have completed and submitted their annual budget forms (anketa). We are still awaiting these from several branches. Please submit them as soon as possible.

Please read the NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE at your monthly meetings, as this provides you with the latest information from our office.

Sonja Bejzyk
President

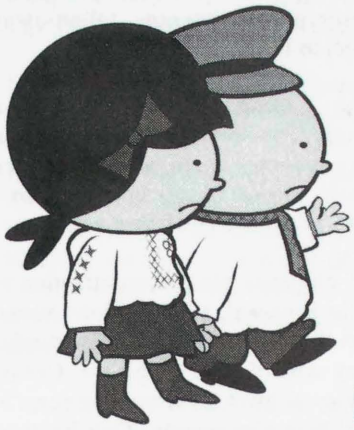

Нашим Дітям

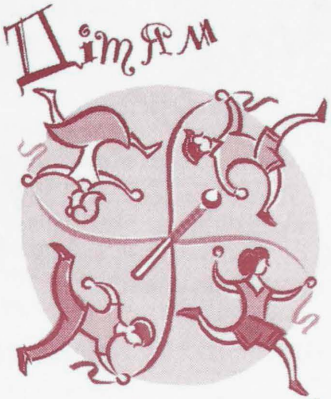

For our Children

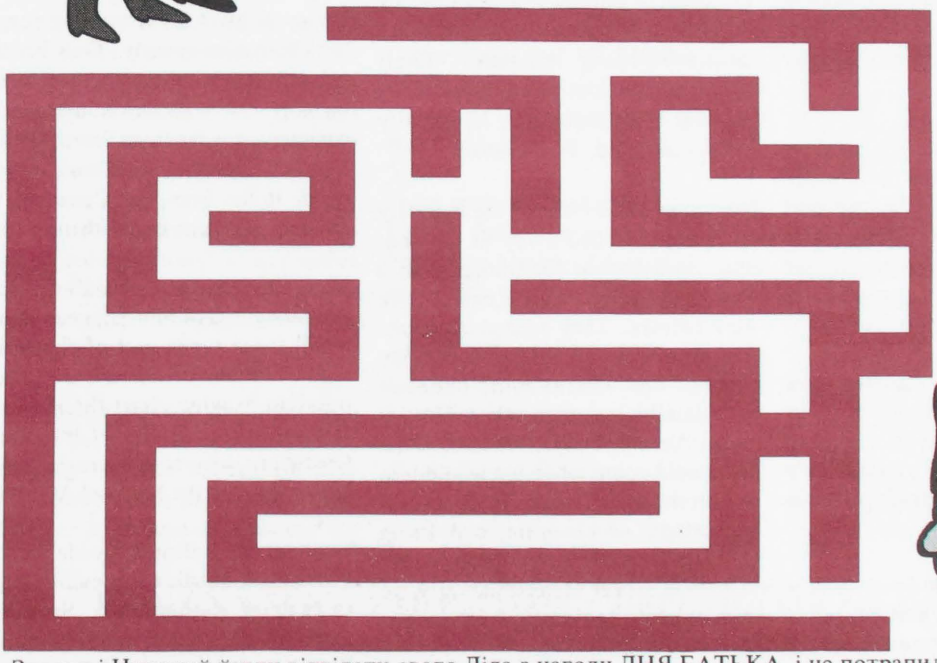

Зоряна і Николай йшли відвідати свого Діда з нагоди ДНЯ БАТЬКА, і не потрапили на добру дорогу. Допоможіть їм дойти до нього.

Niki and Zoriana were on their way to visit their grandfather on FATHER'S DAY, and got lost in the maze. Help them to reach their destination.

Татове Сонечко

Мій тато любить малювати
Весну розквітлу, літо, хату...
Аж сонечко цікаво стане,
Як у вікно до нас загляне.

І скаже сонечко мені:
"Христинко, будемо дружити
Як сонце з сонечком світити
Для татка рідного в вікні".

Христина Білоус

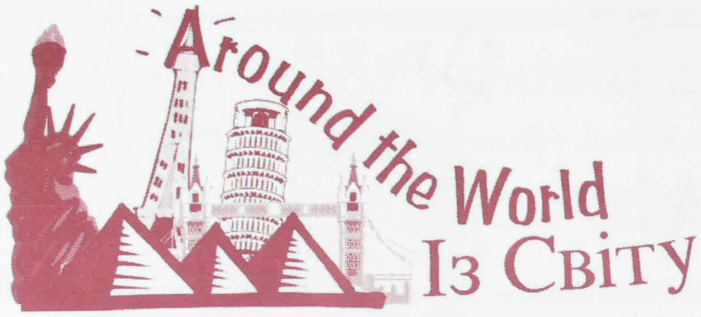

Ottawa must redress injustice to internees

by John Gregorovich
Toronto Star - April 1, 1998

My grandfather, Bohdan, was lured to Canada by the liberal promises of the Liberal government of Prime Minister Wilfrid Laurier.

Here, Ottawa pledged, his freedom would be respected. Here the 170,000 Ukrainian pioneers who immigrated before 1914 were promised enough of this country's rich soil to provide for their families. So they came, tilled, and created a distinct prairie society.

Grandfather's quarter-section was near Vegreville. Hard work made that Alberta earth his own. That's where I was born, where one of Ottawa's promises -- that we could make a home here -- was kept.

Our family paid Canada back, as soldiers, teachers, farmers and cowboys. But we never forgot how the other pledge that brought us here was betrayed.

When World War I broke out, Ottawa's men declared that my father, and tens of thousands of Ukrainians and other Europeans, were "enemy aliens". Between 1914 and 1920, during this country's first national internment operations, many were imprisoned. Forced into heavy labour under difficult conditions, they actually earned a profit for the government and those private businesses well enough connected to exploit them. The little wealth some internees had was looted. The Bank of Canada still keeps money illegitimately harvested from these nation-building inmates. Their promised freedom was abrogated by the War Measures Act. Apparently Laurier objected. Few listened.

No Gregorovich endured the indignity of being marched away at bayonet point to a boxcar for transport to a Canadian concentration camp. We were farmers. They needed us to produce their food. Registered as "enemy aliens," our whereabouts checked periodically, we were otherwise left alone. Yet we always wondered if the day would come when we would join our brothers and sisters in those distant camps -- being maimed, being killed, falling ill or going mad -- left like them, never understanding what they had done to deserve such punishment.

It got worse. Popular prejudice coloured Ukrainians as being little more than beasts of burden, potential polluters of the allegedly superior British race preordained to rule the dominion. We had no rights.

Paradoxically, when some Canadian women were first being allowed the vote, in 1917, many Ukrainian Canadians were disenfranchised. And when the veterans returned, some wanted aliens deported "whence they came" or demanded that we wear distinguishing badges. As for those thousands of acres we had plowed, they insisted Canadian earth should be reserved for veterans, taken away from us foreign scum.

That some 10,000 Ukrainian Canadians served in the Canadian Expeditionary Force, usually by lying about "whence they came," was conveniently overlooked, then and since.

No one even paid much attention to Filip Konowal, whose valour earned him the British Empire's highest military award, the Victoria Cross. Konowal spent the remaining years of his life in near-poverty. Only his mortal remains secured a measure of equality. He was buried in an Ottawa cemetery, not far from Prime Minister Laurier. His Victoria Cross was lost in, or stolen from, the Canadian War Museum. No one cared, then or since.

Most survivors of Canada's first concentration camps refused, ever after, to recall these times, out of shame and fear. The authorities did everything possible to wipe clean the record of this injustice. Office of Internment Operations documents were deliberately destroyed at the National Archives.

Even so, more than a decade ago, the Ukrainian Canadian community began to recover its memory. Survivors were found. Archival fragments in Washington, London and Ottawa were uncovered.

Afterwards, modest requests were made of Ottawa. *Acknowledge* that a wrong did occur. Use the internees' wealth to educate the public about what happened. We said we do not want a red cent in redress.

Denial was the first dodge. One Tory multiculturalism minister insisted the internment operations never hap-

pened, a sham soon silenced by much evidence to the contrary.

Then came a Liberal lullaby, albeit sung to a Tory tune -- yesteryear's injustices can not be remedied today.

Since that melody was orchestrated originally by the Right Honourable Pierre Trudeau, we thought it would forever represent the Liberal position. So we were startled when Jean Chretien wrote to us, on June 8, 1993, pledging his support, and that of the Liberal Party, for our community's claims. We waited for Chretien's government to form up.

That was five years ago. Since he first sat in Laurier's seat, Prime Minister Chretien stopped taking our calls. His Liberal government insists it won't apologize for historic wrongs, saying there is no money for such gestures.

Yet Ottawa recently offered a "statement of reconciliation" to our native Canadian friends, earmarking billions more annually in compensation for "historic injustices."

Somehow money was available for a national park at Grosse Ile, Quebec, recalling the sufferings of pre-Confederation Irish immigrants. And setting up a "holocaust museum" in Ottawa will cost taxpayers $12 million, apparently in apology for what the Nazis did to Jews in Europe.

Meanwhile, our requests that a permanent exhibit dealing with an episode in Canadian history be set up in a small Parks Canada building in Banff National Park or at the Canadian War Museum, to be funded entirely with the internees' confiscated money, at no cost, are dismissed.

I was raised to believe that Canada is a land of promise, where a lad from Vegreville has the same rights and responsibilities as a boy from Shawinigan.

I was taught that Mr. Laurier was a gentleman who tried to honour his covenants and felt remorse when he was unable to do so.

I have read that Chretien is an admirer of Laurier. But a Laurier Liberal he is not. For Prime Minister Chretien does not honour his word.

John B. Gregorovich, LLM, is chairman of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association. Like his ancestors, he farms Canadian soil near Mount Forest, Ontario.

- Submitted by Halia Lypka, Hamilton ON

HATE AND LIES

These are the people I despise...
The folks brimming
with hate and lies,
Where truth's the sacrifical lamb
Which they will only damn and damn!

Don't ask me why, I do not know...
But, like some pigsty overflow
They will condemn, decry and spew,
Knowing that none of it is true!

Whether this is some inborn trait
Of envy, or revenging hate...
They will add to their damning cries
An equal garnishing of lies!

Nor, ever is sympathy shown,
Nor conscience, as you lie and groan,
Their strength's reflected
in your plight,
For they have 'proven' they are right!

And what is there that one might add,
From which some comfort
can be had...
perhaps an adage, that runs deep,
That as you sow so shall you reap!

Peter Kuzyk
Mary 7, 1998

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subsctiption

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВІННІПЕҐ, МАНІТОБА

Союз Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки у Вінніпегу відбув свої річні збори 7 грудня, 1997 р.

Голова відділу Галя Майба відкрила збори, привітала всіх присутніх на зборах і попросила добр. Марію Керніцьку перевести молитву.

Після молитви добр. попросила, щоб всі однохвилинною мовчанкою вшанували всіх членок, які відійшли у вічність.

Звіти управи були приготовлені наперед і роздані присутнім членкам і гостям. На предсідницю зборів вибрано Леону Радчук а на секретарку Марію Коваленко. Програму зборів яку представила предсідниця було одноголосно одобрено.

Прочитання протоколу із попередніх річних зборів з певних причин відложено на перші місячні збори на що всі присутні погодилися. Відразу приступлено до представлення нової управи на 1998 рік як слідує:

Голова
Галя Майба
1-ша заст. голови
Мирослава Горбай
2-г заст. голови
Розалія Петрас
Протокольна секретарка
Марія Коваленко
Кореспонденцікна секретарка
Людмила Павенська
Касієрка/фінансова секретарка
Мирослава Горбай

Управа була прийнята одноголосно.

Архів і бібліотеку узяла п-ні Павліна Ігнаш. Вона подякувала попередній архівістці за гарне і коректне ведення архіву.

Пані Ольга Назаревич прочитала звіт контрольної комісії, який складався із 3-ох осіб (Леона Радчук, Софія Дзюба і Ольга Назаревич). Вони звітували про успішне ведення фінансових книжок відділу і склали повне довір'я уступаючій управі. Також подали рекомендацію, щоб призначити третю особу з управи на підписання чеків, щоб не було затримки коли голова або касієрка будуть відсутні. Рекомендація була прийнята.

Членський комітет складається із 5 осіб:

Ольга Ковальчук, Анастасія Коропас, Сілвія Павлик, Надія Шаварська і Адрі Василюк.

Номінаційний комітет на 1998 рік:

Анна Григор Москвин, Стела Петров, Емели Струтинська, Г. Романик.

Новообрана голова відділу Галя Майба подякувала усім присутнім членкам за довір'я до неї і спільну працю з нею та обіцяє повести активну працю на наступний 1998 рік. Вона зложила подяку Леоні Радчук за гарне переведення річних зборів і разом зложила подяку Катлин Древняк, що допомогла при готовити листи членок на компютері перед зборами.

Фінансова секретарка повідоми ла що в касі ще є $6000. Е. Василишин внесла, щоб на церкву подарувати $2000.00 під час Святої Вечері.

На закінчення голова перечитала карточку подяки від Садочку за то що їм наш відділ дарує гроші і допомогає в усіх їхніх потребах.

На тому збори закрито.

Марія Коваленко,
Секретарка зборів

ВШАНУВАННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА І ЛЕСЮ УКРАЇНКУ В ДАФИН, МАНІТОБА

В неділю 1-го березня 1998 р. відбувся спільно концерт в честь славних поетів, заходом комітету Українських Православних Молодих Мужчин і програмового комітету Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки. Спільно була опрацьована програма як слідує:

Святкування почалося в Церкві Св. Юрія Переможця. Після Св. Літургії парох о. Тарас Маковський відслужив Панахиду. Гурт парафіян тримали свічки. Маргарета Маюк тримала прапор Союзу Українок Канади а свічки біля прапору тримали Марія Тузик і Марія Білоус.

Після Панахиди о. Тарас Маковський виголосив, що дальша програма буде продовжуватися в Українській Православній Авдиторії.

Входячи до залі відчувалося святочний настрій. На сцені були дуже гарно вдекоровані портрети Тараса Шевченка і Лесі Українки вишиваними рушниками, квітами та книжками (Кобзар, серія творів Лесі Українки і інші).

В Авдиторії були приготовлені столи молодими чоловіками на полуденок, так званий бранч. Вони все самі приготовили. Пожива була смачна а обслуга знаменита.

Після короткої перерви почався концерт. Перша частина в пошану Тараса Шевченка, як слідує:
Господар програми - Василь Возький
Вступне слово - Браян Велінський
Жіночий хор - „Заповіт" і „Нащо мені чорні брови?" під проводом Галини Гендерсон

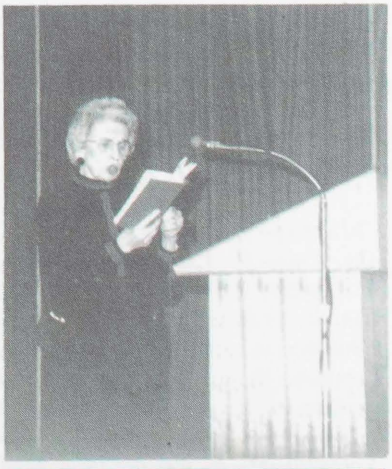

Марія Білоус деклямує

Недільна Школа - Реферат і поема про Шевченка
Поема - Джолін Шодра
Поема - „Учітеся брати мої", Скот Токарик, учень школи Смит Джаксон
Реферат - Іван Савчук
Деклямація - „На високій дуже кручі", Анастасія Дроздович
Жіночий (молодий хор) - „Слава Кобзареві"
„Ой гиля" Товариство чоловіків при помочі о. Тараса Маковського

Програма в пошану Лесі Українки:
Господиня програми - Юзефка Гаврилюк
Вступне слово - добр. Іванна Маковська
Збірна поема учнів недільної школи - „Леся Українка"
Поема - „Лесі Українці" деклямували Татіяна Маковська і Кайтелин Возьний
Реферат - Галина Гендерсон
Жіночий Хор - під проводом Галини Гендерсон проспівав пісню „Чорнобривці"
Поему „Сон" рецетувала Марія Білоус

Присутні на святі приймали точки програми оплесками. Обидва реферати були дуже добре опрацьовані для цієї святочної програми, які включали інформації про життя і творчість поетів в українській і англійській мовах.

Членки відділу відспівали Гимн Союзу Українок Канади. Кінцеве слово висловив о. Тарас Маковський.

М. Б. в імени програмового комітету

СВЯТО ВШАНУВАННЯ БЛ. ПАМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ГАМІЛЬТОН, ОНТАРІО

15-го лютого, після Служби Божої, о. Богдан Гладьо відправив Панахиду. Співав хор під диригентурою Богдана Радиша. Членки тримали свічки і прапор.

Після панахиди зійшли до парафіяльної залі. Голова відділу Наталя Бал привітала присутніх і попросила о. М. Парфенюка провести молитву і поблагословити страви. Членки Союзу гарно приготовили перекуску, солодке і каву. Програмою вела культурно-освітня референтка, добр. Таня Гладьо.

Сумківки продеклямували вірші Лесі Українки:
Ніна Гладьо - „Надія"
Соня Дубович - „Мамо іде вже зима"
Дарія Лебедева - „Без Надії Сподіваюсь"

Дарія Лебедева переграла на фортепіяні „Little Trelude in C Major" - Bach
Ніна Гладьо проспівала „Червона Рута" Івасюка - акомпанувала Дарія Лебедева.

В другій частині, Марія Погорецька представила гостю-доповідачку пані Галину Мельник-Марко. Змістовний реферат про життя і творчість Лесі Українки прочитала доповідачка і згадала що лютий це місяць українських героїн та вичитала довгий ряд жінок героїнь. Добродійка Гладьо щиро подякувала пані Мельник-Марко і від відділу вручила маленький подарунок. На закінчення о. Б. Гладьо провів молитву.

Програма була коротенька, але приємна, тепла атмосфера додала всім задоволення що вони прийшли і вклонили голови безсмертним героїням.

Валя Огієнко
Референтка Променя

З нагоди цього свята відділ пожертвував $100.00 на Пресовий Фонд Променя.

ЧЛЕНСЬКИЙ ЧАЙ - КЕЛОВНА Б. К.

В неділю 15-го лютого в другій годині по обіді в церковній авдиторії відбулось свято членства відділу ім. Савелі Стечишин в Келовна Б. К.

Що року майже традиційно наш відділ відзначає день членства. В той день приймає нових членок і рівнож вшановує заслужених, які працювали довгі роки при Союзі.

Членки прибрали авдиторію відповідно для такої імпрези. На головнім столі стояли живі квіти, а столики при яких сиділи членки і гості були прибрані Смолоскипами.

Голова відділу А. Шепель відкрила програму, привітала членок і гостей, і пояснила яке значення має свято День Членства, а саме прийняття нових членок, ознайомлення їх із цілями СУК та заохотити їх брати активну участь у діяльності Союзу.

Тоді передала дальшу програму Референтці Членстава Р. Петращук. У своїм привіті вона говорила про довголітню працю Союзу Українок і про великі досягнення нашої організації.

Слідуюча точка була прийняття нової членки до відділу, а це Марія Молдован. Маруся Гуш приготовила корсаж із живих квітів, яким Анна Шепель її вдекорувала. Р. Петращук прочитала її життєпис і членки привітали її щирими оплесками.

Слідувало гостинне прийняття, яке складалось із смачної і гарно прибраної перекуски. Бувші голови - Ґеня Свенарчук, Марія Мельничук наливали чай, а Ліда Тимчак і Орися Петращук доносили до столів.

Усі забавилися у веселій атмосфері і оглядали видіо нашої патронки Савелі Стечишин, яка була нагороджена Орденом Канади.

Анна Тодор продавала квитки для розігравки. Перша нагорода була передплата на Промінь а друга писанка оформлена в рамках, яку подарували Олеся Павлюк і Гелена Новосад. При кінці нашої програми відбулася розігравка і Гелена Новосад виграла передплату на Промінь на один рік, а Марія Гарасим оформлену писанку, яку подарувала назад до відділу для будучого користування.

Це скорочений перебіг Дня Членства нашого відділу, із цієї нагоди відділ жертвує $76.00 на журнал Промінь.

А. Шепель, голова

РІЧНІ ЗБОРИ СУК ВІДДІЛ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ, ТОРОНТО, ОНТАРІО

Союз Українок Канади відділ ім. Св. Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонто дня 8 лютого 1998 р. відбув свої річні збори.

На предсідницю зборів вибрано Анастасію Бельбас, заступниця Галина Райчиба, секретарка Євгенія Мельник. о. Василь Макаренко провів молитву, поблагосовив. Хвилиною мовчання вшановано пам'ять св. пам. Софію Степанюк, котра відійшла у вічність в 1997 р., як також усіх членок відділу, котрі відійшли від нас у вічність.

Після відчитання протоколу з минулих річних зборів звіти здали голова Міла Критюк, скарбничка Єфрозінія Літвінова, секретарка Євгенія Мельничук, як також голови комітетів: церковного, культ-освітнього, господинь, базарового, продажі вживаних речей, товариської зустрічі, комітет котрий займається приготовленням до поштової висилки журналу Промінь, референт шкільництва, як також представниці до Комітету Українок Канади, Суспільної Служби, Національної Ради Жінок. Дальше були запитання і дискусія над звітами.

Звіт голови відділу, а також голів комітетів і представниць в великій мірі відзеркалював багатогранну працю відділу. Треба передовсім підкреслити що праця відділу є зв'язана з церквою.

Пані з церковного комітету під проводом Марії Михайлюк цілей рік дбають про чистоту і порядок церковних речей, збирають гроші на прикрашення гробу Христового, вбирають, розбирають ялинки, роблять багато другого.

Культьурно-освітний комітет під проводом Марії Божик старався на кожних місячних сходинах присвятити кілька хвилин визначним постаттям з української літератури, культури, політики.

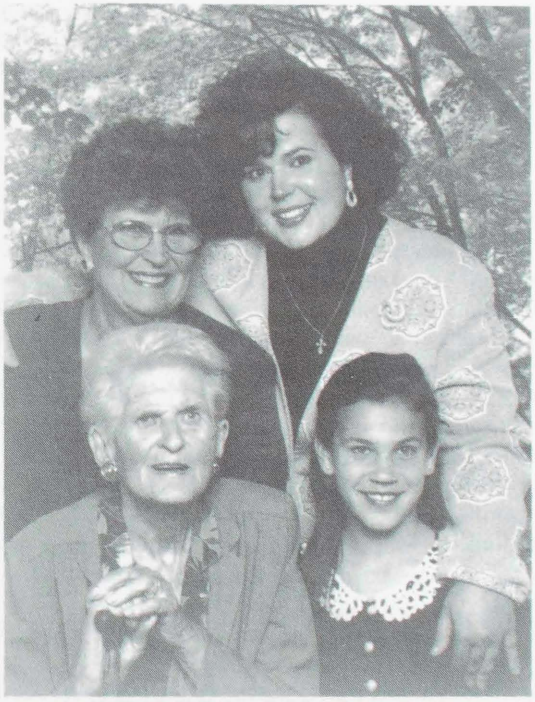

Другий ряд з права: Міла Критюк - голова відділу СУК з мамою Л. Дрозд, бабунею та донею - перший ряд.

Велику працю постійно веде комітет Господинь на чолі з Дорою Хряків при співпраці Олкесандри Кондратенко і Гелен Крізел та других пань. Приготовляють Йорданську Вечерю, Спільне Свячене, обіди підчас з'їздів духовенства Східньої Єпархії, обіди для громади, перекуски для членок відділу, помагають комітетові „товариських зустрічі" і багато дещо другого.

Голова Базарового Комітету Елизавета Звірховська організує Вели кодній і Різдв'яний Базарі. Другі пані помагають. Приносять солодке, хрін, мак, тощо.

Комітет продажі вживаних речей під проводом Гелен Крізел що місяця веде продаж, сортує, розкладає речі, заохочує відвідувачів щось купити.

Пані з Комітету Милосердя під проводом Лізи Руденко відвідують старших (деколи хворих) членок в домах і в домах опіки несучи їм хвилину розваги а деколи справніжньої помочі підчас і після хвороби чи перебування в шпиталі.

Комітет „Товариської зустрічі", котрий діє під проводом Ліни Дрозд що неділі після Служби Божої приготовляє солодке, каву, чай. Усі прихожани є запрошені. Можуть зустрітися, посидіти, побесідувати. При нагоді маємо деколи змогу влаштувати цікаві імпрези. Ми мали приємність вітати в нас гостю з України паню Катерину Криворучко наукового співпрацівника Державного Музею. Вона дала дуже цікаву доповідь. Також при нагоді „Товариської зустрічі" ми мали можливість послухати чудового співу Валентини Яковенко з хору „Видубичі".

Дуже активно діє при нашій Катедрі Братсвто ім. Св. Володимира. Відділ наш помагав Братчикам при переведенню Концерту в пошану Тараса Шевченка, Митрополита Іларіона, Митрополита Липківського, а також бувшого члена нашої громади, великого патріота, поета св. пам. Інаса Омеляненка.

Вже кілька літ Союз Українок помагає організувати на оселі Київ в Оквил, Онтаріо літній табір для дітей. В 1997 р. брало в ньому участь понад 200 дітей.

Відділ є споріднений з осередком Суспільної Служби в Макіївці, Донецька область, Україна. Ми вислали їм пачки з одягом, шкільним приладдям, тощо.

Ми жертвували також на центр культури ім. Св. Володимира в Оквил, Катедру Св. Володимира, Укр.Кан. Документаційний Центр, Укр. пресу (Промінь, Нові Дні, Молода Україна), Укр. Музей Канади СУК в Саскатуні і в Торонті, Інститут Св. Володимира, Комітет по відзначенню 2000-тя християнства (Україна), відбудову каплиці при Києво-Могилянській Академії (Україна), Canadian Red Cross. Разом $8,577.50.

На запрошення Консисторії Української Православної Церкви в Канаді приїхав з України хор „Видубичі". Концерти цього чудового хору лунали в українських середовищах по цілій Канаді. Завдяки Преосвященішому Владиці Юрієві Єпископові Східної Канади і Торонто, як також Катедральній управі, Братству Св. Володимира і нашого відділу СУК ми запросили хор до себе і мали змогу прослухати цілу Літургію відспівану в нашій Катедрі тим знаменитим хором. Після того ми мали велику приємність запросити хористів на величаве прийняття в залі при Катедрі. Усі присутні мали змогу вислухати ще кілька пісень, а дальше зустрітися з хористами, побесідувати.

Також з ініціятиви культурно-освітнього комітету нашого відділу ми гостили офіцерів збройних сил України, котрі приїхали на вишкіл до Канади. Зустріч з обома колективами була дуже приємна. Можна сказати гаряча. Для нас це була крихітка України, символ її культури, незалежности і сили. Гості також були зворушені теплим прийняттям, щедрими пожертвами.

Маємо своїх представниць до других організацій як: Комітет Українок Канади, Суспільна Служба, Укр. Музей Канади СУК Онтарійська Філія, Інституту Св. Володимира, Національна Рада Жінок.

Після запитів і дискусій і звіту Контрольної Комісії, голова Номінаційної Комісії Марія Божик представила пропозицію нової управи. Присутні перебрали на голову відділу Милу Критюк, співголова Є. Звірховська, заступниці - добр. Лариса Макаренко і Одарка Москалюк-Руткай, секретарі добр. Катерина Сенцьо і Є. Мельничук, скарбнички Галина Строгий і Є. Літвінова. Вибрано також голови комітетів і представниць до других організацій.

На закінчення новообрана голова Міла Критюк подякувала усім за довір'я, а також за поміч в дотеперешній праці. Буде старатися і в цьому році гідно і цікаво вести працю відділу при дружній співпраці і помочі усіх членок.

Євгенія Мельничук
Секретарка

... продовження із сторінки 8

найкращим доказом, де майже всі професії також і мають жінок як своїх працівників. Воно також відноситься і до наших жінок, котрих завдання може і більше як де-кого другого. Тому що наша Православна Українська Церква живе тим правдивим життям жінки, його треба представляти серед других людей, котрі власно шукають за цією оригінальною формою жінки і материнства нашої Церкви. Хоч завдання те велике та важливе, його треба нести починаючи від самого себе. Оскільки сьогодні переконаємо себе про нашу відповідальність перед світом, завтра станемо новими апостолами нашого секулярного світу, котрий чекає на ті жінки мироносиці, котрі понесли в світ вістку про нову реалію життя.

Коли лишав цей старечий дім, мені було сказано, що день народження цієї жінки був вже два місяці назад. Хоч її день народження вже перейшов, та там не було нікого щоб її справляти день народження, вона жила дальше цією надією, що її син приїде та справить її день народження. Може дійсно і цей світ чекає на місію православних жінок, щоб вони прийшли та подали світові цю правду про жінку, котра може повернути світові цю гідність, втрачену через слабість нашої цивілізації.

о. Ярослав Боцюра

РІЧНІ ЗБОРИ І ДІЯЛЬНІСТЬ СУК ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ГАМІЛЬТОН, ОНТАРІО

Річні збори нашого відділу ім. Лесі Українки відбулися 1-го грудня, 1997 р.

Членкині зійшлися до парафіяльної залі на вечерю, а після вечері відбулися збори. Отець Богдан Гладьо провів молитву. Однохвилинною мовчанкою вшановано померлих членкинь. Голова, Уляна Криворучко прочитала програму зборів. Члени управи, голови комітетів та референтки представили звіти проробленої праці.

Культтурно-освітня праця провадилася на високому рівні. Кожного року, відповідною програмою відзначено Свято Книжки і Свято Лесі Українки; влаштовано писанкове біньго; розпродаж писанок і бабок; організували прогульки для членкинь; приготовляли Йорданську Верчерю і Спільне Свячене; для товариської зустрічі подавали легкі обіди раз на місяць після Св. Літургії. Перед Великодними Святами підчас Великого Посту відбувся „Рітріт" коли відбувалися дискусії на релігійні теми. Програмою проводив о. В. Макаренко. Цей день закінчився вечерею й відправленням вечірні Біньговий комітет при відділі займається грання біньга дві суботи на місяць для здобуття фондів.

Представниці від нашого відділу були присутні на з'їздах та конференціях складових організацій СУС: на з'їзді СУС Східньої Канади котрий відбувся в Гамільтоні - 8 делегаток; на Все-Канадській Конференції СУК „Сіємо Зерно на Щасливе Майбутнє" - 6 делегаток; на бенкеті з нагоди 80-ліття дня народження п. Василя Кирилюка в Інституі Св. Володимира - 8 учасників; на Крайовому З'їзді СУС в Едмонтоні - 2 делегатки; на Бенкеті Подяки основноположникам Інституту Св. Володимира в Торонто - 8 учасників.

Відділ піддержував працю Конгресу Українців Канади в Гамільтоні - наша членка Марія Погорецька є секретаркою відділу. Дві делегатки були присутні на бенкеті відзначуючи 65-ліття Організації Українок Канади в Гамільтоні і 60-ліття Українського Національного Об'єднання.

Праця старшого і молодшого відділів СУМК є на першому місці нашої програми. Дорадниці СУМК покладають багато праці і присвячують багато свого часу з молоддю в різних проєктах.

Членки прикрашують та дбають про чистоту в церкві. Голова Уляна Криворучко учащала на засідання управи Собору. За минулих два роки було подаровано до громади $20,000. і $47,000. на відновлення кухні та ремонтування в парафіяльній залі. Приготовили бенкет коли громада відзначувала 70-ліття свого існування; обіди на візитації Владики Юрія, та на квартальні збори.

Відділ склав слідуючі пожертви:
$1500 для відділів СУМК
$1200 для Інституту Св. Володимира
$400 для хору і священика з України
$400 для дівчини з України
$300 на Промінь
$200 на Укр. Музей Канади, СУК
$200 на Українську Школу

У відділі записано 85 членкинь. Пишається своїм власним музейом де знаходиться поважне число дорогоцінних експонатів. На зборах прочитані поучаючі статті та сміхованки котрі підготовляють і читають членки культурно-освітнього комітету.

Орися Сушко, заступниця голови, в імени всіх членкинь, передала подарунок Уляні Криворучко за віддану працю та взірцевий провід впродож минулих шість років. (була попередно 4 роки - разом 10 років).

Нова управа на два роки як слідує:
Уступивша голова
Уляна Криворучко
Голова
Наталя Бал
1-ша заступниця
Оля Стриховська
2-г заступниця
Тамара Бугай
Секретарка
Марія Погорецька
Касирка
Олена Мекферсон
Заст. касирки
Наталя Криворучко
Контрольна Комісія
Юстина Веслобіцька, Донна Паскарук, Леся Галик
Культурно-Освітний Комітет
Варвара Логин, добр. Таня Гладьо, Ліна Смирнів
Референта Променя
Валентина Огієнко
Пред. до Суспільної Служби
Лідія Стриховська
Пред. до Місцевої Жіночої Ради
Юстина Веслобіцька, Галя Липка, Др. Галина Семенюк
Пред. до Інституту Св. Володимира
Надія Стретді

Програмовий Комітет
Галя Липка, Надія Стретді, Олена Мекфирсон, Анна Корній
Комітет Музею
Олена Мекфирсон, Галя Липка, Маруся Лещук, Галя Лазарович
Представниці до КУК
Марія Погорецька, Христина Кошура, Орися Сушко
Відвідування Хворих
Таня Шкрибляк, Олена Мекфирсон, Ніна Павлюк, Анна Корній, Валентина Огієнко, Розалія Климашко

Бінговий Комітет
Діяна Юрійчук, Оля Дробот, Юстина Веслобіцька
Телефонічний Комітет
Маруся Лещук, Оля Дробот, Ірина Юнкевич, Маруся Шеремет, Надія Пенюк, Марія Зуляк, Тамара Бугай, Христина Кошура
Дорадниці СУМК
добр. Таня Гладьо, Оля Стриховська, Донна Росіцька
Господині
Розалія Окраїнець, Ніна Павлюк, Анна Козак, Анна Білоус

Сестриці
Ніна Павлюк, Розалія Окраїнець, Євгенія Гребенюк, Розалія Лисенко, Анна Козак, Анна Білоус, Оксана Бугай, Вероніка Дубров
Почесні Сестриці
Оля Антонюк, Євдокія Роман, Марія Січова, Варвара Авраменко, Теодора Швед, Катерина Баюс

Марія Погорецька
Секретарка

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СФУЖО

НОВИЙ 27-ИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СФУЖО

Гаслом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в 1997 році було:
"ПЕРЕДАЙМО НАЩАДКАМ НАШ СКАРБ - РІДНУ МОВУ"

Уряд України прийняв це гасло, та проголосив спеціяльний комітет для переведення його в життя в 1998 році. Тому і Світовий Конгрес Українців проголосив це гасло, однаково важливе в Україні як і у нас в поселеннях, гаслом СКУ в 1998 році.

Мова -- це наша культура, це душа народу. Мова це те, що нас всіх в'яже з Батьківщиною. Без мови -- ми не ми!

З того приводу СФУЖО проголошує 27-ий Літературний Конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек для дітей і молоді -- студентів діяспори і України.

СФУЖО подає 4 теми конкурсу до вибору:
1/ У мові і пісні - душа народу
2/ "Рідна Мова - найкращий Божий дар" - В. Липківський
3/ Українського мовою порозуміємося з українцями по цілому світі
4/ "Любіть Україну...і мову її солов'їну" - В. Сосюра

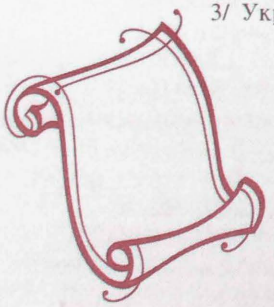

Вікові групи учасників конкурсу
1/ 7 - 11 років
2/ 12 - 14 років
3/ 15 - 18 років
4/ 19 - 23 роки

Реченець конкурсу 1-го вересня 1998 року.

Твір - не більше як 5 сторінок, по можливості машинопису. В українській мові, підписаний псевдонімом. В закритій приложеній коверті подати псевдонім, справжнє прізвище і адресу автора. Коверту відкриється після рішення журі переможців. Для переможців призначені нагороди.

Адраса СФУЖО: WFUWO Konkurs, PO Box 84578, 2336 Bloor St. W., Toronto ON M6S 1T0 Canada

ORYSIA SUSHKO CELEBRATES RETIREMENT

At 1:00 pm on January 11th, 1998, friends and family of Orysia Sushko secretly gathered to surprise her with a retirement celebration. At 1:30 pm, the door of the party room in her condiminium opened in front of her, to reveal a bright room full of her dear relatives and colleagues. The look on Orysia's face told us that it would be an afternoon she would never forget.

Orysia's 31 years at the Hamilton Board of Education touched the lives of many people. After holding various administrative positions, Orysia's numerous years of active community involvement and post-secondary studies paid off, when she was selected from among 125 candidates as the Equity Coordinator of the Board. During her tenure in this role, Orysia developed and implemented numerous policies and programs related to equity in the education system and workplace. This included the planning and leading of many conferences and workshops, as well as conducting training seminars for staff and students. As well she has been able to lend her acquired expertise in areas such as women's issues, anti-racism, harassment facilitation and conflict resolution to her many community involvements, at municipal, provincial and federal levels, as well as within our own USRL organizations.

Orysia is greeted by the The Hon. Robert Morrow, Mayor of Hamilton

Orysia is seated with Father Bohdan Hladio, Mrs. Halia Lypka and Dobr. Tania Hladio

We are all extremely proud of Orysia's professional accomplishments. She is not, however, at a loss for things to do. The community will always be in need of an individual with such immense value to contribute. In honour of Orysia's retirement, her family is donating $50 to Promin.

З нагоди дня народження моєї мами,
Олі Гавриш
(18-го травня, 1998 р.) засилаю на пресфонд Променя чека в сумі $50.00.

Бажаю їй кріпкого здоров'я і ще многих літ в щастю прожити.

З пошаною
Надя Гавриш-Мекдоналд з родиною
Келгері, Альберта

З нагоди 80-ліття уродин пані
Розалії Кондри,
що обходила в м. березні ц.р. зложую пожертву на журнал Промінь і бажаю їй доброго здоров'я, радости і спокійного життя на многі літа.

За все щиро дякую

З пошаною
добр. М. Керніцька
Вінніпег, Манітоба

ЗВІТ РІЧНИХ ЗБОРІВ СУК ВІДДІЛУ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ У ВЕРНОН, Б. К.

Річні збори відбулися 13 грудня 1997 р. у першій годині по обіді у присутності 24 членкинь. Пані Доротея Панчук відкрила збори і попросила о. Юрія Подтепу провести молитву. Потім вшанували покійних членкинь співом Вічная Пам'ять.

До президії переведення зборів Доротея Панчук була вибрана предсідницею, а Розалія Григірчук секретаркою. Протокол останніх зборів прочитала секретарка Розалія Григірчук а касієрка Марія Демко дала фінансовий звіт.

На протязі року відділ мав 8 місячних зборів на яких обговорювалися біжучі справи. В програмі зборів слідували річні звіти з діяльності управи відділу. Після закінчення звітів голова Доротея Панчук зложила щиру подяку всім членкиням за добру і спільну співпрацю.

Відділ виконував позитивні та корисні обов'язки - приготовляли Святу Вечерю, ходили колядувати, прибирали у Божому Храмі. В продовж року відбували Святочні імпрези в честь Лесі Українки, Ольги Кобилянської та Т. Г. Шевченка. Беремо участь і в церковнім хорі. Членкині розвозять подарунки для старших членів і членкинь у час Різдвяних і Великодних Свят. Перед Великоднем продаємо печиво, а у Провідну Неділю маємо Спільне Свячене. Приготовляємо обід на Храмове Свято. У час Осіннього Базару маємо продаж печива та іншої поживи. У честь померлих приготовляємо похоронні і поминальні обіди. У травні беремо участь у Hospital Auxiliary Garden Fair.

У серпні Доротея Панчук брала участь у національнім з'їзді СУК в Едмонтоні, Альберті. Маємо старший і молодший СУМК. Допомогли студентові на літній курси освіти в Едмонтоні. Кожних три місяці членкині відзначають день уродин членкам яким припадають у чергові місяці та обслуговують їх тортом і чаєм.

Пожертви Відділу за 1997 рік:
Наш відділ пожертвував $1500.00 на одну кімнату до шпиталю у Вернон. Також ми пожертвували на слідуючі цілі: місцеву церкву Вернон; Поміч Україні; Українську Православну Церкву в Канаді; Колегію Св. Андрея; місцевий шпиталь у Вернон; Діагнозу Рака; журнал Промінь; провінційна управа СУК; Слабуючим Цукровицею; Темних На Очі; Слабуючих Дітей; Крайова Управа СУК; Фонд Телетон.

Склад Управи на 1998 рік:
Бувша голова - Доротея Панчук
Голова - добр. Ольга Подтепа
Заступниця голови - Анна Малиш
Секретарка - Гийл Чиж (Gail Chez)
Касієрка - Марія Демко
Контрольна Комісія - Марія Сокол, Софія Князь, Ольга Артемович
Контрольна Комісія для Старшого і Молодшого СУМК - Марія Еллен Ґрегорсон (Mary Ellen Gregorson)
Бібліотека - Софія Князь, Івон Панчук (Yvonne Panchuk)
Комітет Старання Харчування - Анна Малиш, Катерина Богач, Ліна Кучер, Ольга Артемович, добр. Параня Блажук
Відвідування хворих у шпиталі - Ліна Кучер, Марія Сокол, Доротея Панчук
Телефонічний Комітет - Ліна Кучер, Доротея Панчук
Сестриці - Ліна Кучер, Анна Силскі, Соня Ясків (Sonya Jaskiw)
Купування Харчів - Анна Малия, Марія Демко

Розалія Григірчук, Секретарка

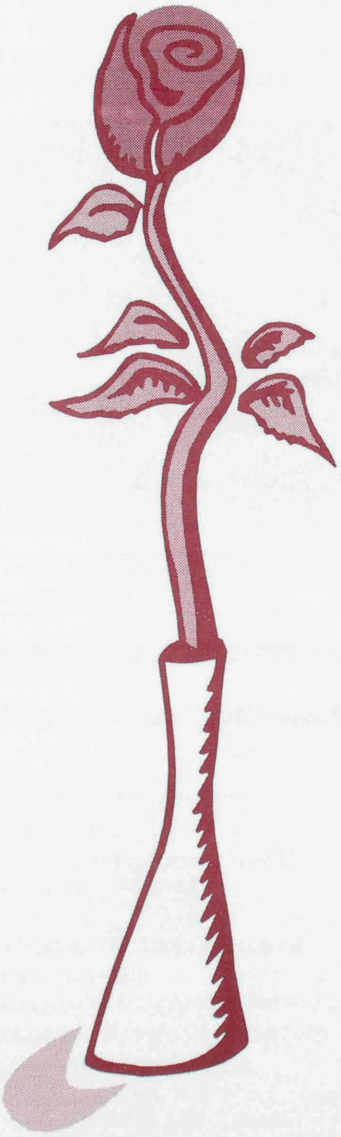

ВІДЗНАЧЕННЯ - ТОРОНТО, ОНТАРІО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій відзначила 35-тя видання квартальника „Українка в світі" та 25-тя англомовного журналу „Ukrainian Women in the World" 31-го березня ц.р. святочною програмою, якою керувала Христина Бідяк.

Редакторка Ярослава Зорич в своєму слові підкреслила важливість преси для українського і чужомовного суспільства, яка відзеркалює многогранну працю жіночих організацій та інформує інші народи про життя українців в діяспорі і в Україні. Перше число „бюлітень" вийшло в 1963 році а пізніше оформлено в квартальник. Нагадала про труднощі через занепад української мови та поширеної асиміляції, з чим треба боротися і протидіяти, щоб зберегти свою ідентичність. Перечислила найголовніші теми, які були поміщені на сторінках журнала для втримання зв'язків з жіноцтвом із різних країнах поселення.

Генеральний консул України дост. Микола Кириченко висловив признання і подяку організаціям і пресі за збереження спадщини українського народу „Зміцнім діяспору-допоможем Україні", і якраз цьогорічне гасло СФУЖО „Передаймо нащадкам наш скарб - рідну мову" одобрено Україною і проголошено в пресі.

Англомовна редакторка Ганна Мазуренко поділилася працею, яку висвітлюється на сторінках „Ukrainian Women in the World". Обидвом паням вручено квіти.

Піяністка Неля Кречковська заграла клясичні твори на піяно. Голова СФУЖО Оксана Соколик керувала частиною програми згадуючи важні події з журнала, а Володимира Лучків і Анна Шепетик читали уривки. На кінці програми Віра Ке розсмішила присутних дотепними жартами.

Прочитано надіслані письмові привіти від організацій та від Владика Юрія.

Кавою і солодким закінчено відзначення.

добр. Катерина Бублик

Відверни від мене свої очі,
Бо вони бентежать мою душу,
Мов озера чистої води,
Де я утопитись мушу.

Але хочу трохи зачекати,
Щоб почути твій солодкий голос
І меґові губи цілувати,
Як роса цілує повний колос.

В усмішці твоїй цвітуть троянди,
Ароматом серце зупиняють,
Ніжно сховлюють яскраві мрії
І до зірок гратись завітають.

Подаруй мені годину щастя,
Щоб попити з джерела кохання,
Думаю, я прошу небагато
Із твого земного існування.

Рима Поліщук, Київ

Бл. пам. Петро Кіндрачук
Вернон Б.К.

У суботу 28-го лютого, 1998 р. упокоївся бл. п. Петро Кіндрачук у місцевій лікарні Джубілі у Вернон, Б.К. Петро Кіндрачук народився у Витків, Саск. 29-го червня 1912 р. в родині Івана і Анни Кіндрачуків. Він є один з десятеро дітей. Його родичі прибули з Городенки, Галаччина, Зах. Україна. Він осягнув середню освіту в околиці Витків, а пізніше був питомцем Інституту П. Могили у Саскатуні. Свою самостійну господарку започаткував в Саскачевані, як купець збіжжя. У продовж чотирьох років був на службі в збройних силах канадийської армії. А після війни одержав позицію поштара у Мирнам, Альберта. Тут він же у тій місцевості одружився з Павліною з родини Митрунець 18-го жовтня, 1949 р. У 1950 р. відкрив своє комерційне підприємство, як агент оливної фірми. У 1953 р. одержав першу нагороду з найвищим відзначенням у продажі оливи на провінцію Альберту.

У містечку Мирнам в подружнім житті Петра і Павліни, тамже народилися сини Євген і Зенон. Активність у церковнім житті Петра, який працював при церковній громаді і був своєчасно диригентом хору і головою громади. У серпні 1957 р. родина Кіндрачуків переселилися до Вернон Б.К. де були власниками мотелю „Арлінгтон" і провадили цю посілість в продовж 10 літ. А у 1958 р. народилася донечка Соня. Відразу і тут Петро включився в

громадську працю, як диригент хору світського і церковного, а також займав позиції у церковному заряді, як секретар, а пізніше касієр громади. А як продали мотель у 1966 р. то перебралися до іншої посілосці у якій набули малий сад в околиці Вернон де проживали 3 роки. У 1970 р. знову переселилися в іншу частину міста Вернон, де покійний Петро проживав до кінця його життя.

Покійний залишив у глибокому смуткові: дружину Павліну, сина Євгена з невісткою Барбарою у Денвер, Калорадо США, сина Зенона у Вернон, дочку Соню з мужем в Едмонтоні, внуки: Давид, Алісон і Александер, одну сестру Михайлину Войтюк у Норт Бетелфорд, Саск і багато племінників і племінниць.

За час свойого трудолюбивого життя покійний був нагороджений як добродійний фундатор і меценат за його фінансові пожертви на церковні, просвітні і наукові установи. Він отримав нагороди, різні відзначення і заслужені почесні грамоти від: Катедри Прес. Тройці УПЦК; Колегії Св. Андрея; Світового Конгресу Українців; Фундації Шевченка; Інститути П. Могили, Св. Івана, Св. Володимира; КУК; СУС; ТУС; Посольство України; Українські-Канадські Студії при Альбертійському Університеті; Українського Кандаського Документального Фонду; Наукові Українські Студії „Школяршіп" при Університеті у Вікторії Б.К.; Почесна Грамота як член фундатор - меценат Колегії Св. Андрея.

Похоронні відправи за бл. пам. Петра відбулися в Українській Православній Церкві Успіння Пресв. Богородиці у Вернон в днях 4-го і 5-го березня. Служіння Похоронні відслужили: Протопрес. П. Блажук і о. Ю. Подтепа під спів місцевого дяка-диригента П. Малиша з участю присутніх на цім похороні. Також слід згадати, що члени Ордену Св. Андрея місцевого відділу також брали участь з похороні побратима бл. пам. Петра, які початно і активно обслужували в час на Панахиді в середу вечером і в четвер під час похоронної відправи. Члени Ордену виконували ролю почесних труноносців і також тримали по

черзі церковне світло. Початно вносили домовину з тілом, так і виносили з Божого Храму з процесією, що попереджував один член, який ніс прапор Ордену, а другий член хрест, а ще один ніс на порпуровій подушечці членську відзнаку.

Слід відмітити, що цей похорон був багато-людний, який попереджував закінчення похоронного служіння з проповідями і з висловів глибоких співчувань від обидвох священиків де засумованої і горем огорненої родини бл. пам. Петра Кіндрачука. Після похоронної відправи відбувся похоронний обід-тризна, який приготовили членки СУК місцевого відділу. Опісля Роман Чиж, голова громади висловив родині своє щире співчуття, а обидва священики зробили заклик на нев'янучий вінок для Колегії Св. андрея. Зібрано на цю ціль $1,615.00. Вкінці щиро подякував усім син покійного Петра, Євген, який висловлював сердечну подяку гарною українською мовою. Тіло покійного Петра похоронено на українському православному цвинтарі Св. Апп. Петра й Павла у Келовні Б. К.

Вічна йому пам'ять!

- Протопрес. о. П. Блажук

PETER KINDRACHUK

Vernon, B.C.

JUNE 29, 1912 - FEB 28, 1998

Peter Kindrachuk was born in Whitkow, Saskatchewan on June 29, 1912. His parents immigrated to Canada from Horodenka m Ukraine and settled on a homestead in Whitkow. Peter was one of ten children born to Anna and Ivan Kindrachuk and was the first of their children to be born in Canada. He had four brothers and five sisters.

Up until grade eight, Peter attended school in the Whitkow district. Due to the depression years of the thirties he was unable to complete high school until 1935. At this time he was a resident of the Mohyla Institute in Saskatoon where he spent four enjoyable years involved in Ukrainian dancing, choir, and other CYMK activities. It was here that his love for Ukrainian tradition and culture took root.

During World War II he served four years in the RCAF, two of which were spent overseas. He was awarded the Canadian Volunteer Service Medal. Upon returning to Canada he bought grain for three years in Saskatchewan and then moved to Myrnam, Alberta to take a position of postmaster. It was there at the post office that Peter first met Pauline Metrunec. They were married on October 18, 1949 and continued to live m Myrnam. The following year they welcomed the birth of their first son Eugene and happily, two years later, they were blessed with the birth of another son Zenon. In 1950 Peter purchased the Imperial Oil Agency for the Myrnam area. In 1953 he received an award for the top sales of oil in the province of Alberta.

During their years m Myrnam both Peter and Pauline continued to be actively involved in the Ukrainian Orthodox Church community, where Peter was parish president and choirmaster. Peter had a lifelong love of music and singing and could always be found with a mandolin in one hand and music sheets in the other.

It was in August of 1956 that the family moved to Vernon where they purchased and operated the Arlington Motel for ten years. Two years later, in 1958, their daughter Sonya was born. Once again Peter and Pauline became involved in the Ukrainian Orthodox Church community. Throughout his life in Vernon he served as choirmaster, and held positions of secretary, treasurer, on the advisory committee for CYMK, as well as being a Ukrainian School instructor and the secretary of the local chapter of the Order of St. Andrew.

Peter was involved an many Ukrainian organizations, including the Ukrainian Canadian Congress; Ukrainian Museum in Saskatoon; Ukrainian Self-Reliance League; the Order of St. Andrew; St. Vladimir's institute. Peter Mohyla institute; St. John's Institute and St. Andrew's College.

He made generous donations to many Ukrainian organizations, including: the CYC Foundation; Kolasky Ukraine Exchange Endowment Fund; Foundation for Ukrainian Studies; Canadian Institute for Ukrainian Studies; Taras Shevchenko Foundation as well as the Ukrainian Free University and World Congress.

He was awarded honourary recognition from CYC, Metropolitan Ilarion, St. Andrew's College and the Millennium of the Ukrainian Orthodox Church committee.

In June of 1966 Peter and Pauline sold their motel and acquired a small apple orchard m the B. C. area. From there in February, 1970, they moved to their present home.

During the next ten years they enjoyed traveling to Ukraine, Europe and the Middle East.

During Peter's retirement years he was still very active in the church, greatly enjoying his hobby of gardening and most of all the fulfillment of seeing his children married and being blessed with grandchildren. His grandchildren David, Alison and Alex were the joy of his life.

From 1984 life became more difficult for Peter as his health problems became more of a concern. He struggled

through various surgeries and his fight with severe arthritis was ongoing until his last days. We loved him and we will miss him greatly. In memory of our father, the family has donated one thousand dollars to St. Andrew's College.

Peter leaves to mourn his wife Pauline, his children, Eugene (Barbara) Kindrachuk of Denver, Colorado; Zenon Kindrachuk of Vernon; and Sonya Kindrachuk and her husband Keith Steinbach of Edmonton; and his grandchildren, mentioned above. Also one sister, Minnie Woytiuk, of North Battleford, Saskatchewan, and many nieces and nephews.

Funeral services for Peter were celebrated at the Ukrainian Orthodox Church in Vernon, B.C. on March 5th, 1998, with Rev. George Podtepa and Rev. Peter Blaziuk. Members of the Order of St. Andrew's offered their services as pall bearers. Burial took place at Lakeview Memorial Gardens in Kelowna, B.C.

- Submitted by daughter Sonya

Замість квітів скадаємо $80.00 на нев'янучий вінок наших дорогих і ніколи незабутніх сестер - у першу річницю упокоєння **Анни Дучак** з Ошави і в другу річницю **Іванни Борицької** з Саскатуну.
Хай пам'ять про них буде вічна!

Галя Щерблюк, Етобіко, Онтаріо
Савеля Гриба, Кидворт,Саскачеван

The members of UWAC, Olha Basarab branch in Calgary, AB are donating $50.00 to Promin in memory of two members who recently passed away - Mrs. **Helen Kowal** on October 10, 1997 and Mrs. Anne Galaski on January 5, 1998.

Mrs. Helen Kowal worked hard all her life for her family. She was devoted to her church, the Ukrainian Women's Association of Canada and the Golden Age Club. She loved to help with church events, bazzars, Easter bake sales. She was a very caring person and never missed a Sunday at St. Vladimir's Church. Хай з Богом спочиває. Вічна їй пам'ять!

The following write-up in memory of **Anne Zalaski** was provided by her daughter, Mary Berry.

Anne Zalaski (nee Hania Glulayec) was born January 23, 1912 in Angle Lake, Alberta. She was predeceased

JOHN & ANNE ZALASKI

by her husband John Zalaski who passed away on May 7, 1992. Anne married John Zalaski on June 2, 1928. They had 3 daughters, 9 grandchildren and 11 great grandchildren.

Anne and John spent the first seven years of marriage farming. They gave that up and moved to Glendon, Alberta where John owned his own garage. Anne made some money for herself by sewing dresses for her friends. She was a very good seamstress. Anne and John moved several more times until they settled in Calgary in 1943. At this time in her life she decided she would like to go to work sewing, of course. So for the next 20 years or so she enjoyed working and making new friends.
It was about the same time Anne & John joined St. Vladimir's Church. The rest is history. Anne was very devoted to the church and the Golden Age club. Anne also loved taking part in the work of running a successful Ukrainian Women's Association.

Anne moved to White Rock B.C. in September of 1996 and passed away on January 5, 1998. She was buried beside John at Queen's Park Cemetery in Calgary.

Services at St. Vladimir's Church and at the cemetery were performed by Rev. Krochuk.

Вічна їй пам'ять!

Doris Maleschuk, Promin Convener

Членки СУК відділу ім. Савелі Стечишин в Келован, Б.К. дарують $25.00 на журнал Промінь в світлу пам'ять **Наталі Іванишин,** яка відійшла від нас у вічність 21-го серпня, 1997 р.
Вічна їй пам'ять!

За відділ - Анна Шепел

UWAC St. Olha's Branch in Ituna, Saskachewan wishes to acknowledge the following deceased members in the In Memorium section of Promin:
Mrs. Verna Schinkel 1943 - 1995
Mr. Mike Davyduke 1903 - 1994
Mrs. Rosie Derkach 1903 - 1996
Mr. John Kowalow 1914 - 1996
Mrs. Parania Smysiuk 1900 - 1996
Mrs. Annie (Mike) Kozey 1906 - 1997
Mr. Nick Kreway 1923 - 1997
Mrs. Anne (John) Kozey 1903 - 1997
Mrs. Molly Lewko 1913 - 1998
Mr. Peter Michalishen 1919 - 1998

As an everlasting wreath in memory of our dear members a donation of $200.00 is made to the Promin Press Fund. Вічна їм пам'ять!

Alexandra Melnyk, Secretary

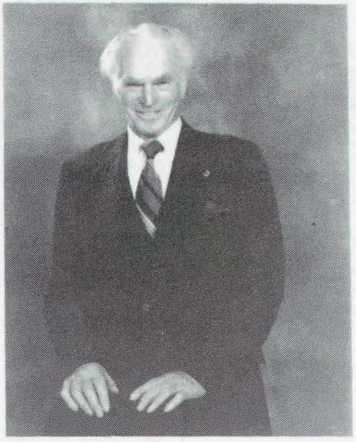

МИХАЙЛО ЗАХАРЮК

В пам'ять мого дорогого мужа **Михайла Захарюка,** який упокоївся 1-го травня, 1996 р. складаю $50.00 на журнал Промінь як нев'янучий вінок в його світлу пам'ять!

Вічная йому пам'ять!

Марія Захарюк
Ту Гилс, Альберта

Відділ СУК ім. Лесі Українки в Гамільтоні, складає на Промінь $100.00 як нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої бувшої членки, бл. пам. **Марії Казанівської** (Пасіка).

Підчас побуття в Гамільтоні, вона займала різні позиції на управі: була головою, секретаркою, представницею до Комітету Українок Канади, та входила в склад різних комітеті вибрані для виконання запланованих проєктів. Багато годин-праці вона вклала як членка бінґового комітету - комітет котрий вона очошювала від самого початку його існування - більше як 25 років. Вона працювала щиро для добра своєї організації, церкви, та на користь свого народу.

За її взірцевий провід та віддану працю, членки нашого відділу завжди будуть покійну Марію згадувати похвальними словами.

Вічна їй пам'ять!

За відділ
Марія Погорецька, секретарка

У девяту річницю упокоєння мого дорогого мужа **Стефана Гарбуса,** котрий відійшов на вічний спочинок 8-го травня, 1989 р. На нев'янучий вінок на його могилу залучую чека на $50.00 на Пресови й Фонд Променя.

Марія Гарбус з родиною

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Митра Ґулуцана,** який упокоївся 6-го квітня девятнадцять років тому, дарую $100.00 на журнал Промінь.

Дружина Василина (Ліна), сини Василь і Петро, дочка Лона Аній

У світлу пам'ять наших дорогих родичів Івана і **Анни Заліщик і Стефана і Юстини Папіш** складаємо на журнал Промінь $100.00 як нев'янучийвінок в їх пам'ять.

Вічна їм пам'ять!

Дмитро і Елисавета Заліщук
Саскатун, Саск.

Замість квітів на могилу **Марії Стефанюк** посилаю $25.00 у 5-ту річницю упокоєння, тобто на 23-го червня, 1998. Родина ще оплакує дружину, маму, бабу і прабабу. Милосердний Господь душу покійної хай прийме до Царства Небесного.

Вічна їй пам'ять!

Діти - о. Євген, Іван, Елис Гнатюк,
Оксана Фолі та внуки і правнуки,
невістки і зяті.
Кидворт, Саск.

In lieu of flowers for a memorial wreath for our dear member **Pearl Stefiuk** who passed away March 30 at the age of 90 years, our UWAC St. Olha Branch in Vernon BC is sending a donation of $25.00 to Promin.

Vichnaya Pamyat!

Gail Chez, Secretary

В пам'ять всім нам дорогої і незабутньої бв. пам. **Анни Дутчак** складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $30.00. Хай пам'ять про неї буде вічною!

Анна Гавриш
Етобіко, Онтаріо

В світлу пам'ять дорогих моїх родичів, бл. пам. **Петра і Марії Шевчук** складаю $20.00 на Промінь замість квітів на їх могилу.

Вічна їм память!

Дочка Віра Шевчук
Виловдейл, Онтаріо

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO
Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

UWAC Lesia Ukrainka Br., Windsor ON	$400.00
UWAC Hanka Romachych Br., Saskatoon SK	$350.00
Mary Sulyma, Edmonton AB	$200.00
UWAC Olha Kobylanska Br., Saskatoon SK	$150.00
UWAC M. Markovych Br., Canora SK	$100.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Hamilton ON	$100.00
Alexandria Tymchuk, Kelowna BC	$100.00
Katherine Arychuk, Surrey BC	$100.00
UWAC Savela Stechishin Br., Kelowna BC	$76.00
Vera Labach, Saskatoon SK	$60.00
Maria Dorosh, Saskatoon SK	$60.00
Orest Panchuk, Sicamous BC	$55.00
UWAC Kn. Olha Br., Toronto ON	$50.00
Nadia Hawrych McDonald, Calgary AB	$50.00
Paul Drozd, Grimsby ON	$35.00
Olga Figol, Edmonton AB	$30.00
Lesia Solykevych, Edmonton AB	$25.00
Lydia Kulynych, Kelowna BC	$20.00
Katherine Malisky, North Battleford SK	$20.00
Dobr. Olga Satsevich, Burnaby BC	$20.00
Natalka Kit, Edmonton AB	$20.00
M. Mazurkiewicz, Montreal PQ	$20.00
Anna Kotyoshyn, Vegreville AB	$20.00
Mary Tekela, Montreal PQ	$20.00
Anna Stelmaschuk, Kelowna BC	$20.00
Natalie Hladyniuk, Niagara Falls ON	$15.00
Olga Lewycky, Saskatoon SK	$15.00
Olga Alexander, Windsor ON	$15.00
Mary Babchuk, Vegreville AB	$10.00
Pauline Merko, Gilbert Plains MB	$10.00
K. Dobrowolsky, Weston ON	$10.00
A. Andrushenko, Etobicoke ON	$10.00
Maria Bourak, Beamsville ON	$10.00
Dobr. Maria Kernisky, Winnipeg MB	$10.00
Maria Petrusenko, Chatham ON	$10.00
Keterin Domashovitz, North Battleford SK	$10.00
Nina Zowkewysz, Penetanguishene ON	$10.00
Joana Janis, Edmonton AB	$10.00
Lucy Syrnick, Wadena SK	$10.00
Nadia Worobec, Etobicoke ON	$10.00
Olia Kowcz, Montreal PQ	$10.00
Olga Struchynski, Thunder Bay ON	$10.00
Walter Manulak, Winnipeg MB	$10.00
Mary Wenger, Montreal PQ	$10.00
Pauline Boychuk, Grimsby ON	$10.00
Pauline Chomyn, Sakatoon, SK	$10.00
Anne Shouchuk, Surrey BC	$10.00
Natalie Ball, Hamilton ON	$10.00
Josie Lakoduk, Waskatenau AB	$10.00
Lena Shwetz, Waskatenau AB	$10.00
Rev. Blazuk, Vernon BC	$5.00
W. Kotak, Gilbert Plains MB	$5.00
Orisia Feist, Saskatoon SK	$5.00
Catherine Sosnicky, Mississauga ON	$5.00
Nadeya Bodnar, Edmonton AB	$5.00
Olga Nikiforuk, Richard SK	$5.00
Natalka Palichuk, Radway SK	$5.00

BACK COVER

A sincere thank you is extended to Pauline Lysak, Edmonton AB, for submitting the picture for the back cover.

DEAR SUBSCRIBERS and SUPPORTERS!

DEADLINES for submission

We are pleased that we have reached our goal and are now able to have Promin reach our subscribers during the first week of each month. In order to facilitate this the journal now goes to print on the 15th day of the previous month and is mailed approximately 10 days later. For example the May issue will go to print on the 15th of April. It is therefore necessary to set the fifth day of the previous month as the deadline for submissions. Any items received after that time will be placed according to space available. Theme planning and layout takes place well in advance of the printing date. We attempt to place articles as soon as possible after their receipt, but understandably this is not always possible. For example we requested all Easter Greetings to be submitted by March 1st. Unfortunately some arrived after that date and appear in this issue.

Your consideration is greatly appreciated. If ever there are any unusual circumstances, please contact the editors to discuss.

Ми раді що досягнули своєї мети, щоб журнал виходив так, щоб читачі одержали його в першому тижні кожного місяця. Журнал йде до друку 15-го місяця, тобто журнал на місяць травень йде до друку 15-го квітня. І тому потрібно, щоб ми одержували всі статті, дописи тощо до 5-го кожного місяця. Плянування що до тем і розміщення статтей, виконується наперед. Ми стараємося поміщувати статті по можливості в наступному числі після їх одержання, однак розуміється що це не все можливо.

Тому просимо Вашої співпраці і вирозуміння в цьому. Якщо бувають наглі потреби то просимо вдатися прямо до редакторів для пологодження.

Редактори

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-98